

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua extinsă)

21 februarie 2024*

„Dumping – Importuri de anumiți alcooli polivinilici originari din China – Taxă antidumping definitivă – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1336 – Calcularea valorii normale – Distorsiuni semnificative în țara exportatoare – Articolul 2 alineatul (6a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 – Dreptul OMC – Principiul interpretării conforme – Ajustări – TVA nerambursabil – Funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane – Comparatie echitabilă a prețului de export și a valorii normale – Sarcina probei – Articolul 2 alineatul (10) literele (b) și (i) din Regulamentul 2016/1036 – Lipsa cooperării – Date disponibile – Articolul 18 din Regulamentul 2016/1036 – Dublă aplicare – Aplicare penalizatoare – Procedee de producție diferite – Subcotarea prețurilor – Segmente de piață – Metoda numerelor de control ale produselor – Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 2016/1036 – Dreptul la apărare – Tratament confidențial – Articolele 19 și 20 din Regulamentul 2016/1036”

În cauza T-762/20,

Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, cu sediul în Chongqing (China),

Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd, cu sediul în Lingwu (China),

Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd, cu sediul în Wuhan (China),

reprezentate de J. Cornelis, F. Graafsma și E. Vermulst, avocați,

reclamante,

susținute de

Wegochem Europe BV, cu sediul în Amsterdam (Țările de Jos), reprezentată de R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Luengo, în calitate de agent,

pârâtă,

* Limba de procedură: engleza.

susținută de

Parlamentul European, reprezentat de A. Neergaard, D. Moore și A. Pospíšilová Padowska, în calitate de agenți,

de

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de H. Marcos Fraile și B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de N. Tuominen, avocată,

de

Kuraray Europe GmbH, cu sediul în Hattersheim pe Main (Germania), reprezentată de R. MacLean și D. Sevilla Pascual, avocați,

și de

Sekisui Specialty Chemicals Europe SL, cu sediul în La Canonja (Spania), reprezentată de A. Borsos și J. Jousma, avocați,

interveniente,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă),

compus din domnii L. Truchot (raportor), președinte, H. Kanninen și L. Madise și doamnele R. Frendo și T. Perišin, judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 14 și 15 decembrie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamantele, Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (denumită în continuare „Sinopec Chongqing”), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd (denumită în continuare „Sinopec Ningxia”) și Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (denumită în continuare „Sinopec Central-China”), solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumiți alcooli polivinilici originari din Republica Populară Chineză (JO 2020, L 315, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”), în măsura în care acesta le privește.

Situația de fapt

- 2 Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia sunt întreprinderi chineze care produc alcoolii polivinilici (denumiți în continuare „PVA”), iar Sinopec Central-China este o întreprindere chineză afiliată precedentelor, care exportă produsele fabricate de acestea din urmă în special în Uniunea Europeană.
- 3 La 18 iunie 2019, Kuraray Europe GmbH (denumită în continuare „Kuraray”), producător de PVA reprezentând peste 60 % din producția totală a Uniunii, a depus o plângere la Comisia Europeană, în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”). În consecință, Comisia a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumiți PVA originari din Republica Populară Chineză (JO 2019, C 256, p. 4).
- 4 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul rezultat a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2018 și 30 iunie 2019 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului, referitoare la elementele avute în vedere în tabelele nr. 1-11 din regulamentul atacat, a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”) [considerentul (39) al regulamentului atacat].
- 5 După un schimb de scrisori cu reclamantele și alte întreprinderi vizate de anchetă, la 3 iulie 2020, Comisia a transmis reclamantelor informarea finală prevăzută la articolul 20 din regulamentul de bază (denumită în continuare „informarea finală”), în care intenționa să rețină în privința acestora o taxă antidumping de 26,3 %, corespunzătoare marjei lor de dumping. După un alt schimb de scrisori și după desfășurarea, la 17 iulie 2020, a unei audieri cu Comisia, reclamantele au depus, la 20 iulie 2020, observații cu privire la informarea finală. La 24 iulie 2020, Comisia a transmis reclamantelor o informare finală suplimentară (denumită în continuare „informarea finală suplimentară”), în care a considerat, după ce a acceptat unele dintre argumentele prezentate de acestea, că marja de dumping putea fi redusă la 17,3 %. La 29 iulie 2020, reclamantele au depus observații cu privire la această informare suplimentară.
- 6 Prin regulamentul atacat, Comisia a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de anumiți PVA originari din China și a stabilit că nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco-frontiera Uniunii, înainte de vămuire, se ridică, în privința reclamantelor, la 17,3 %.
- 7 Pentru a calcula valoarea normală a produselor fabricate de reclamante, Comisia nu s-a întemeiat pe regula generală prevăzută la articolul 2 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul de bază, potrivit căreia „valoarea normală se stabilește de obicei pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, de către cumpărători independenți din țara exportatoare”. Aceasta a aplicat articolul 2 alineatul (6a) din acest regulament, dispoziție introdusă în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2321 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de modificare a regulamentului de bază și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2017, L 338, p. 1) [considerentele (86) și (87) ale regulamentului atacat].

8 Articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază prevede următoarele:

„(6a) (a) În cazul în care se stabilește, atunci când se aplică prezenta dispoziție sau orice altă dispoziție relevantă a prezentului regulament, că nu este adecvat să se folosească prețurile și costurile interne din țara exportatoare din cauza existenței în țara respectivă a unor distorsiuni semnificative în înțelesul literei (b), valoarea normală este construită exclusiv pe baza costurilor de producție și de vânzare care reflectă prețuri sau valori de referință nedistorsionate, sub rezerva următoarelor norme.

Sursele care pot fi folosite de către Comisie includ:

- costurile de producție și de vânzare corespunzătoare dintr-o țară reprezentativă adecvată, cu un nivel de dezvoltare economică asemănător celui din țara exportatoare, cu condiția ca datele relevante să fie ușor accesibile; în cazul în care există mai multe astfel de țări, se va acorda preferință, dacă este cazul, țărilor cu un nivel adecvat de protecție socială și a mediului;
- în cazul în care consideră adecvat, prețuri, costuri sau valori de referință internaționale nedistorsionate; sau
- costurile interne, dar numai în măsura în care s-a stabilit în mod cert că acestea nu sunt distorsionate, pe baza unor elemente de probă precise și adecvate, inclusiv în cadrul dispozițiilor referitoare la părțile interesate de la litera (c).

Fără a aduce atingere articolului 17, evaluarea respectivă este realizată separat pentru fiecare exportator și producător.

Valoarea normală construită include o sumă rezonabilă și nedistorsionată pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și cele generale și pentru profituri.

(b) Distorsiunile semnificative sunt acele distorsiuni care apar atunci când prețurile sau costurile raportate, incluzând costul materiilor prime și al energiei, nu sunt rezultatul forțelor de pe piața liberă, deoarece sunt afectate de intervenția substanțială a statului. Atunci când se evaluează existența unor distorsiuni semnificative, se ia în considerare printre altele impactul potențial al unuia sau mai multora dintre următoarele elemente:

- deservirea pieței în cauză în mare măsură de întreprinderi care se află în proprietatea autorităților din țara exportatoare sau care își desfășoară activitatea sub controlul, supravegherea în privința politicilor sau îndrumarea autorităților respective;
- prezența statului în cadrul firmelor, ceea ce face posibilă intervenția acestuia în procesul de stabilire a prețurilor sau a costurilor;
- existența unor politici sau măsuri publice discriminatorii în favoarea furnizorilor interni sau care influențează în alt mod forțele de pe piața liberă;
- lipsa, aplicarea discriminatorie sau asigurarea inadecvată a respectării legislației privind falimentul, întreprinderile sau proprietatea;
- distorsionarea costurilor salariale;

- accesul la finanțare acordat de instituțiile care pun în aplicare obiectivele de politică publică sau care, în vreun alt fel, nu acționează independent de stat.
- (c) În cazul în care Comisia are indicii întemeiate în ceea ce privește posibila existență a unor distorsiuni semnificative, astfel cum sunt menționate la litera (b), într-o anumită țară sau într-un anumit sector din țara respectivă și, după caz, pentru aplicarea efectivă a prezentului regulament, Comisia întocmește, face public și actualizează periodic un raport care descrie circumstanțele pieței menționate la litera (b) în respectiva țară sau respectivul sector. Astfel de rapoarte și elementele de probă pe care acestea se bazează sunt incluse în dosarul oricărei examinări referitoare la țara sau la sectorul respectiv. Părțile interesate trebuie să beneficieze de posibilități numeroase de a respinge, de a completa și a comenta raportul și elementele de probă pe care se bazează acesta și de a recurge la acestea în cadrul fiecărei examinări în care se utilizează un astfel de raport sau elemente de probă. Atunci când evaluează existența unor distorsiuni semnificative, Comisia ia în considerare toate elementele de probă relevante din dosarul examinării.”
- 9 În regulamentul atacat, Comisia, constatând, în special pe baza raportului privind situația din China din 20 decembrie 2017, pe care îl publicase în temeiul articolului 2 alineatul (6a) litera (c) din regulamentul de bază, că în această țară existau „distorsiuni semnificative” în sensul articolului 2 alineatul (6a) litera (b) din regulamentul menționat [considerentele (91) și (171) ale regulamentului atacat], a construit valoarea normală potrivit metodei prevăzute la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) al doilea paragraf prima liniuță din același regulament. În acest scop, Comisia a reținut Turcia ca țară reprezentativă adecvată [considerentele (172) și (222) ale regulamentului atacat]. În plus, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) litera (a) ultimul paragraf din regulamentul de bază, Comisia a inclus în valoarea normală o sumă pe care a considerat-o ca fiind nedenaturată și rezonabilă pentru cheltuielile administrative, costurile de vânzare și alte costuri generale (denumite în continuare „costurile VAG”), precum și pentru marja de profit [considerentul (87) al regulamentului atacat].
- 10 Pe de altă parte, în ceea ce privește Sinopec Ningxia, Comisia a constatat existența unor deficiențe semnificative și grave în ceea ce privește datele raportate referitor la costurile de producție. Ca urmare a acestui fapt, cu ocazia construirii, în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, a valorii normale a produselor fabricate de Sinopec Ningxia, Comisia a aplicat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, potrivit căruia, atunci când o parte interesată „nu permite accesul la informațiile necesare [...] sau obstrucționează semnificativ examinarea”, Comisia se poate baza pe „datele disponibile” (denumite în continuare „datele disponibile în sensul articolului 18”). Valoarea normală a produselor fabricate de Sinopec Ningxia a fost calculată astfel pe baza informațiilor furnizate de alți producători-exportatori și, pentru fiecare tip de PVA în cauză, Comisia a utilizat valoarea normală construită cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori [considerentele (327)-(333) ale regulamentului atacat].
- 11 Cu ocazia comparării valorii normale a produselor fabricate de reclamante cu prețul lor de export, Comisia a efectuat două ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) literele (b) și (i) din regulamentul de bază. Pe de o parte, aceasta a majorat valoarea normală, „pentru diferența în termeni de taxe indirecte dintre vânzările la export din [China] în Uniune și valoarea normală în cazul în care taxele indirecte, cum ar fi [taxa pe valoarea adăugată], au fost excluse” [considerentul (388) din regulamentul atacat]. Pe de altă parte, Comisia a redus prețul de export ca urmare a faptului că vânzările în Uniune de PVA produși de Sinopec Chongqing și de Sinopec Ningxia erau efectuate prin intermediul Sinopec Central-China, care nu trebuia considerată un

departament de vânzări intern, ci mai degrabă un operator comercial [considerentele (358) și (373) ale regulamentului atacat]. Pe de altă parte, Comisia a efectuat de asemenea ajustări în sensul micșorării prețului de export pentru a scădea din acesta costurile de asigurare, de transport, de manipulare și de încărcare, costurile de credit și comisioanele bancare (denumite în continuare „costurile în litigiu”), pentru a obține nivelul corespunzător unei tranzacții „franco fabrică” [considerentele (313), (314) și (357) ale regulamentului atacat].

- 12 La examinarea prejudiciului care ar fi fost suferit de industria din Uniune, efectuată în conformitate cu articolul 3 alineatele (2), (3) și (6) din regulamentul de bază, Comisia a analizat subcotarea prețurilor. În acest scop, pe de o parte, Comisia s-a întemeiat pe constatările sale potrivit cărora piața de PVA nu era compusă din două segmente distincte [considerentele (61)-(64) ale regulamentului atacat]. Pe de altă parte, aceasta a utilizat în special o metodă constând în compararea prețurilor importurilor și a prețurilor vânzărilor din industria Uniunii pe tip de produs, precizând că nu a găsit o corespondență pentru unele dintre acestea [considerentele (432) și (433) ale regulamentului atacat].

Concluziile părților

- 13 Reclamantele solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește;
  - obligarea Comisiei și a societăților care au intervenit în susținerea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.
- 14 Wegochem Europe BV (denumită în continuare „Wegochem”), intervenientă în susținerea reclamantelor, solicită Tribunalului:
- anularea regulamentului atacat în măsura în care le privește pe reclamante;
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de aceasta.
- 15 Comisia, susținută de Parlamentul European, de Consiliul Uniunii Europene, de Kuraray și de Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (denumită în continuare „Sekisui”), solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
  - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 16 În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe incompatibilitatea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu obligațiile care decurg din dreptul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), al doilea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere, al treilea, pe încălcarea articolului 18 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, precum și a articolului 6.8 din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care figurează în anexa 1A la Acordul de instituire a OMC (JO 1994,

L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), și a anexei II la Acordul antidumping (JO 1994, L 336, p. 118, denumită în continuare „anexa II”), al patrulea, pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării prețurilor, precum și pe încălcarea articolului 3 alineatul (6) din același regulament și, al cincilea, pe încălcarea dreptului la apărare.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe incompatibilitatea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu obligațiile care decurg din dreptul OMC

- 17 Reclamantele susțin că, în regulamentul atacat, Comisia a aplicat articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază într-un mod neconform cu Acordul antidumping, astfel cum a fost interpretat prin deciziile Organului de soluționare a litigiilor al OMC (OSL). Reclamantele admit că Acordul antidumping nu are efect direct, dar susțin că, ținând seama de punctele comune dintre acest acord și regulamentul de bază, această împrejurare nu are efect asupra obligației, pe care Comisia ar fi încălcat-o în speță, de a interpreta dispoziția sus-menționată a regulamentulului de bază într-un mod conform cu dreptul OMC, inclusiv cu deciziile OSL.
- 18 Reclamantele precizează că prezentul motiv nu poate fi considerat o excepție de nelegalitate privind articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel, ele nu ar contesta această dispoziție ca atare, ci aplicarea acesteia de către Comisie în cadrul regulamentulului atacat. Reclamantele subliniază că este posibil ca articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază să fie interpretat în conformitate cu dreptul OMC, fără ca o astfel de interpretare să fie *contra legem* sau să golească această dispoziție de conținut.
- 19 Comisia, susținută de Parlamentul European, de Consiliu, de Kuraray și de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.
- 20 Trebuie amintit că, potrivit articolului 216 alineatul (2) TFUE, atunci când Uniunea încheie acorduri internaționale, aceste acorduri sunt obligatorii pentru instituțiile Uniunii și, în consecință, au întâietate față de actele Uniunii. Prin urmare, textele de drept derivat trebuie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu aceste acorduri, în special atunci când astfel de texte vizează chiar punerea în aplicare a unui acord internațional încheiat de Uniune (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punctul 57 și jurisprudența citată, Hotărârea din 18 martie 2014, Z., C-363/12, EU:C:2014:159, punctele 71 și 72 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 21 Potrivit considerentului (3) al regulamentulului de bază, pentru a se asigura aplicarea adecvată și transparentă a normelor din Acordul antidumping, este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii acestuia. Principiul de drept internațional general al respectării angajamentelor contractuale (*pacta sunt servanda*), consacrat la articolul 26 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969 (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 1155, p. 331), implică faptul că, în vederea interpretării și aplicării Acordului antidumping, instanța Uniunii trebuie să țină seama de deciziile OSL care au interpretat dispozițiile acestui acord (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 30, 32 și 33 și jurisprudența citată).
- 22 Însă, astfel cum atestă utilizarea în jurisprudența menționată la punctul 20 de mai sus a expresiei „în măsura posibilului”, o asemenea jurisprudență nu își poate găsi aplicarea în privința unei dispoziții al cărei sens este clar și lipsit de ambiguitate și nu necesită nicio interpretare. În acest

caz, principiul interpretării conforme a textelor din dreptul derivat al Uniunii ar servi drept temei pentru o interpretare *contra legem* a acestei dispoziții, ceea ce nu poate fi admis (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 2018, Confédération nationale du Crédit mutuel/BCE, T-751/16, EU:T:2018:475, punctul 34 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2017, Canadian Solar Emea și alții/Consiliul, T-162/14, nepublicată, EU:T:2017:124, punctul 151).

- 23 Pe de altă parte, este necesar să se arate că interpretarea conformă a actelor instituțiilor Uniunii în raport cu dispozițiile unui acord internațional la care aceasta din urmă este parte, astfel cum este definită de jurisprudența amintită la punctele 20-22 de mai sus, nu trebuie confundată cu controlul legalității acestor acte.
- 24 Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, dispozițiile unui acord internațional nu pot fi invocate în susținerea unei acțiuni în anularea unui act de drept derivat al Uniunii sau a unei excepții întemeiate pe nelegalitatea unui asemenea act decât cu dubla condiție, pe de o parte, ca natura și economia acordului respectiv să nu se opună acestei acțiuni și, pe de altă parte, ca acele dispoziții să fie, în ceea ce privește conținutul lor, necondiționate și suficient de precise. Numai atunci când aceste două condiții sunt îndeplinite cumulativ, asemenea dispoziții vor putea fi invocate în fața instanței Uniunii pentru a servi drept criteriu pentru aprecierea legalității unui act al Uniunii (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctul 37 și jurisprudența citată).
- 25 În speță, din moment ce reclamantele declară că nu invocă o excepție de nelegalitate și că, în orice caz, nu susțin și nici, *a fortiori*, nu demonstrează că sunt îndeplinite condițiile stabilite de jurisprudența amintită la punctul 24 de mai sus, acestea trebuie să stabilească, pentru ca Tribunalul să poată admite prezentul motiv, că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este lipsit de claritate sau conține ambiguități care ar trebui înlăturate printr-o interpretare conformă cu aceste norme și că această interpretare nu este *contra legem*.
- 26 Trebuie arătat că reclamantele nu susțin că textul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este ambiguu.
- 27 Cu toate acestea, în primul rând, reclamantele susțin că, pentru ca articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază să poată fi aplicat în conformitate cu dreptul OMC, el trebuie interpretat în sensul că, dintre cele trei surse de informare care sunt menționate în acesta, la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul menționat trebuie reținută numai ultima sursă, care constă în utilizarea costurilor pe piața internă a țării exportatoare.
- 28 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul ei și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție [a se vedea Hotărârea din 2 iulie 2020, Magistrat der Stadt Wien (Hârciogul), C-477/19, EU:C:2020:517, punctul 23 și jurisprudența citată].
- 29 Or, interpretarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază propusă de reclamante echivalează cu excluderea primelor două surse de informare pe care articolul 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul menționat le prevede și cu a conferi un domeniu de aplicare extensiv celei de a treia, în sensul că aceasta ar trebui să fie aplicată chiar și în lipsa dovezii prin care se urmărește a se stabili că respectivele costuri nu sunt denaturate.

- 30 Mai întâi, interpretarea invocată de reclamante nu se poate întemeia pe modul de redactare a dispoziției în cauză, care enumeră trei opțiuni, dintre care cea de a treia este supusă unei condiții precise. Așa cum rezultă din utilizarea locuțiunii adverbiale „în special”, aceste trei opțiuni nu sunt exhaustive, astfel încât Comisia ar putea utiliza alte surse de informare decât cele vizate de cele trei opțiuni. Cu toate acestea, marja de apreciere lăsată Comisiei de legiuitor în ceea ce privește alegerea de a recurge la surse de informare suplimentare nu îi poate permite acesteia să rețină o a patra sursă care să coincidă cu cea de a treia decât atunci când nu ar fi necesar să se îndeplinească condiția potrivit căreia trebuie să se dovedească faptul că costurile de pe piața internă a țării exportatoare nu sunt denaturate.
- 31 Apoi, această interpretare nu este confirmată nici de contextul în care se înscrie articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază. Astfel, această dispoziție introduce reguli specifice care se disting de cele care rezultă din alte alineate ale articolului 2 din regulamentul de bază, întrucât se aplică cazurilor în care piața internă a țării exportatoare prezintă distorsiuni semnificative. Prin urmare, trimiterea de la articolul 2 alineatul (6a) litera (a) primul paragraf din regulamentul de bază la situația „când se aplică prezenta dispoziție sau orice altă dispoziție relevantă a prezentului regulament” nu înseamnă că această dispoziție trebuie interpretată, în toate cazurile, astfel încât să fie în conformitate cu dispozițiile Acordului antidumping care corespund altor dispoziții ale articolului 2 din regulamentul de bază.
- 32 În sfârșit, în ceea ce privește obiectivele articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, este necesar să se arate că obiectivul urmărit de această dispoziție este de a evita, în cadrul unei anchete antidumping, utilizarea de date referitoare la prețurile și la costurile din țara exportatoare care ar fi denaturate de distorsiunile semnificative existente pe piața internă a acestei țări. Astfel, se prevede să se utilizeze fie datele referitoare la o țară terță reprezentativă adecvată, fie date internaționale, fie costurile de pe piața internă a țării exportatoare, cu condiția să se demonstreze că acestea nu sunt denaturate.
- 33 În consecință, este necesar să se constate că, prin argumentul lor rezumat la punctul 27 de mai sus, reclamantele propun o interpretare *contra legem* a articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, care nu poate fi reținută.
- 34 În al doilea rând, reclamantele susțin că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază trebuie interpretat în conformitate cu articolul 2.2 și cu articolul 2.2.1.1 din Acordul antidumping.
- 35 Pe de o parte, potrivit reclamantelor, articolul 2.2 din Acordul antidumping permite construirea valorii normale, în locul calculării acesteia pe baza prețurilor practicate în țara exportatoare, numai în trei ipoteze, printre care figurează și cea referitoare la existența unei situații speciale a pieței (denumită în continuare „SSP”) în țara exportatoare.
- 36 Reclamantele precizează că noțiunea de „SSP”, astfel cum a fost interpretată prin deciziile OSL, nu conferă o libertate nelimitată autorității însărcinate cu efectuarea unei anchete antidumping (denumită în continuare „autoritatea competentă”), ci acoperă numai situațiile în care este afectată comparabilitatea dintre valoarea normală și prețul de export. În schimb, o situație caracterizată prin distorsiuni semnificative care rezultă din intervenții importante ale statului pe piața țării exportatoare nu ar permite, în sine, ignorarea, în calculele valorii normale, a costurilor înregistrate de producătorii-exportatori din această țară și utilizarea, în locul acestora, a costurilor suportate de producătorii dintr-o țară terță. Ar reveni Comisiei sarcina de a dovedi existența unei legături între această situație și comparabilitatea prețurilor. Or, în speță, acest fapt nu ar fi fost dovedit.

- 37 Pe de altă parte, potrivit reclamantelor, chiar presupunând că o distorsionare a costurilor factorilor de producție determină o SSP, metoda reținută de Comisie în speță, care determină obligația de a utiliza costuri ale factorilor de producție provenite din surse nenedaturate și de a înlătura datele referitoare la costurile de producție ale producătorilor-exportatori chinezi înscrise în registrele lor, este totuși contrară articolului 2.2.1.1 din Acordul antidumping, astfel cum a fost interpretat prin deciziile OSL.
- 38 Trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 23 de mai sus, invocarea de către reclamante a principiului interpretării conforme nu poate conduce la controlul de către Tribunal al legalității articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în raport cu normele OMC fără a avea de demonstrat că sunt îndeplinite condițiile impuse de jurisprudență pentru exercitarea acestui control.
- 39 Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 20 de mai sus rezultă că, pentru ca principiul interpretării conforme să fie pe deplin aplicabil, dispozițiile dreptului Uniunii în discuție trebuie să urmărească punerea în aplicare a normelor OMC.
- 40 Trebuie amintit că, prin Regulamentul 2017/2321, legiuitorul Uniunii a modificat articolul 2 din regulamentul de bază pentru a introduce în acesta alineatul (6a) și pentru a modifica alineatul (7).
- 41 Potrivit jurisprudenței, articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază, în versiunea anterioară celei care rezultă din Regulamentul 2017/2321, era expresia voinței legiuitorului Uniunii de a adopta, în acest domeniu, o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii prin instituirea unui regim special de norme detaliate privind calculul valorii normale cu referire la importuri care provin din țări ce nu au economie de piață. În consecință, s-a statuat că această dispoziție nu putea fi considerată o măsură destinată să asigure în ordinea juridică a Uniunii executarea unei obligații speciale asumate în cadrul acordurilor OMC, care nu prevăd norme privind calcularea valorii normale pentru țările care nu au economie de piață (Hotărârea din 5 mai 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, punctul 88; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctele 47-50). Tribunalul a precizat că, din moment ce această dispoziție stabilea norme referitoare la calcularea valorii normale care nu aveau corespondență în acordurile OMC, Comisia nu era ținută să o interpreteze în conformitate cu obligațiile Uniunii în cadrul OMC. Astfel, dacă situația ar fi fost aceasta, ea ar fi fost lipsită de puterea de apreciere pe care legiuitorul a intenționat să i-o acorde (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 septembrie 2019, Zhejiang India Pipeline Industry/Comisia, T-228/17, EU:T:2019:619, punctele 111-113).
- 42 Este necesar să se considere că aceste principii sunt aplicabile, prin analogie, articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.
- 43 Astfel, această dispoziție instituie un regim special care determină regulile de stabilire a valorii normale în cazul exporturilor care provin din țări în privința cărora s-a stabilit că piața lor internă prezintă distorsiuni semnificative, astfel cum sunt definite de aceeași dispoziție. Or, dreptul OMC nu conține norme specifice destinate calculării valorii normale în astfel de situații.

- 44 Pe de altă parte, este adevărat că considerentul (2) al Regulamentului 2017/2321 precizează că acesta „nu aduce atingere stabilirii faptului dacă un membru al OMC are economie de piață ori asupra clauzelor și condițiilor prevăzute în protocoalele și în alte instrumente în conformitate cu care țările au aderat la Acordul [de instituire a OMC]”, printre care figurează Protocolul de aderare a Republicii Populare Chineze la OMC (denumit în continuare „Protocolul de aderare”).
- 45 Este de asemenea adevărat că punctul 15 din Protocolul de aderare conține norme specifice pentru aplicarea Acordului antidumping la importurile din China și prevede o perioadă tranzitorie care expiră cel târziu la cincisprezece ani de la data la care Republica Populară Chineză a devenit membră a OMC, și anume la 11 decembrie 2016.
- 46 Cu toate acestea, prezența considerentului (2) în preambulul Regulamentului 2017/2321 nu permite să se concluzioneze că, prin acest regulament, legiuitorul Uniunii a intenționat să creeze un mecanism de punere în aplicare a punctului 15 din Protocolul de aderare.
- 47 În orice caz, presupunând că punctul 15 din Protocolul de aderare, după expirarea perioadei tranzitorii pe care o prevede, se opune utilizării, în cadrul unei anchete antidumping, a unei metode destinate să stabilească valoarea normală care nu se bazează pe prețurile sau pe costurile chineze pentru ramura de producție care face obiectul acesteia, ar rezulta că articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază nu ar fi compatibil cu acest punct.
- 48 Dat fiind că reclamantele nu au invocat o excepție de nelegalitate împotriva articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în raport cu normele OMC, această eventuală incompatibilitate nu ar face decât să confirme că este imposibil să se interpreteze această dispoziție în sensul dorit de reclamante.
- 49 În consecință, trebuie să se concluzioneze că nu sunt îndeplinite condițiile necesare pentru ca principiul interpretării conforme să fie aplicabil articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în raport cu normele OMC.
- 50 Așadar, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere

- 51 Al doilea motiv se compune din trei aspecte, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere, al doilea, pe încălcarea părții introductive a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul menționat și, al treilea, pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) litera (b) din același regulament.

Cu privire la primul aspect

- 52 Reclamantele, susținute de Wegochem, după ce au amintit că toate vânzările lor de PVA la export direcționate către Uniune au fost efectuate de Sinopec Central-China, arată că în mod eronat Comisia, considerând că funcțiile acesteia din urmă nu erau cele ale unui departament de vânzări intern, ci erau analoge celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane, a aplicat prețului de export referitor la aceste vânzări o ajustare în sens descrescător în temeiul articolului 2

alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază (denumită în continuare „prima ajustare contestată”), corespunzătoare costurilor VAG ale acestei societăți, precum și unei marje de profit pentru aceasta, estimată pe baza informațiilor furnizate de un operator independent.

- 53 În primul rând, reclamantele subliniază că, potrivit modului de redactare a articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază și jurisprudenței relevante, pentru a putea efectua o ajustare în temeiul acestei dispoziții, Comisia trebuie să aducă cel puțin indicii convergente care să demonstreze că o societate de vânzări afiliată unui producător exercită funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.
- 54 Reclamantele precizează că Comisia nu poate răsturna sarcina probei considerând că, în general, o astfel de ajustare este justificată din moment ce o întreprindere înființează o societate comercială afiliată pentru a se ocupa de vânzările sale la export și că, prin urmare, îi revine producătorului care a înființat această societate sarcina de a dovedi că ajustarea în cauză nu este justificată.
- 55 În al doilea rând, elementele invocate de Comisie în cursul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat și în cadrul acestuia din urmă nu ar permite să se considere că prima ajustare contestată este justificată în speță.
- 56 Comisia contestă argumentele reclamantelor.
- 57 În primul rând, ar exista o regulă generală potrivit căreia, atunci când o întreprindere înființează o societate afiliată pentru a efectua operațiunile comerciale pe care altfel ar trebui să le încredințeze unor operatori terți, o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază ar fi justificată. Astfel, ar fi un fapt că societatea afiliată astfel creată ar exercita funcții asimilabile celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane. Numai cu titlu de excepție de la această regulă generală, atunci când producătorul și distribuitorul său afiliat însărcinat cu exporturile către Uniune formează o entitate economică unică, nu ar trebui efectuată o astfel de ajustare. Orice excepție de la o regulă generală ar trebui interpretată în mod strict.
- 58 În al doilea rând, Comisia precizează că nu a susținut niciodată că unul sau altul dintre elementele pe care s-a întemeiat pentru a efectua prima ajustare contestată permite, în sine, să se excludă posibilitatea ca Sinopec Central-China să poată fi calificată drept departament de vânzări intern. Aceasta subliniază necesitatea de a efectua o apreciere globală a elementelor relevante și susține că elementele reținute în speță, luate în ansamblul lor, permit să se concluzioneze că Sinopec Central-China este o societate comercială autonomă și independentă.

– *Norme aplicabile*

- 59 Trebuie amintiți termenii dispozițiilor relevante ale articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, care sunt următorii:

„Se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală. Această comparație se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor. În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea

acestora. Se evită repetarea ajustărilor, mai ales în cazul în care este vorba de diferențe privind reducerile de prețuri, rabaturile, cantitățile sau etapele comercializării. În cazul în care sunt întrunite condițiile specificate, factorii care pot determina efectuarea de ajustări sunt următorii:

[...]

(i) comisioane

Se operează o ajustare pe baza diferențelor dintre comisioanele percepute pentru vânzările în cauză.

Termenul «comisioane» include și marja încasată de un operator comercial al produsului sau al produsului similar, în cazul în care funcțiile unui astfel de operator comercial pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.”

- 60 Rezultă din jurisprudență că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu poate fi efectuată atunci când producătorul stabilit într-un stat terț și distribuitorul său afiliat însărcinat cu exporturile către Uniune formează o entitate economică unică (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 39).
- 61 Astfel, împărțirea activităților de producție și de vânzare în interiorul unui grup format din societăți distincte din punct de vedere juridic nu afectează faptul că este vorba despre o entitate economică unică ce organizează în acest mod un ansamblu de activități exercitate, în alte cazuri, de o entitate care este unică și din punct de vedere juridic (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 62 În aceste împrejurări, recunoașterea existenței unei entități economice unice permite evitarea situației în care costurile, care sunt în mod evident incluse în prețul de vânzare al unui produs atunci când această vânzare este efectuată de un departament de vânzări integrat în structura producătorului, nu mai sunt incluse atunci când aceeași activitate de vânzare este exercitată de o societate distinctă din punct de vedere juridic, deși este controlată din punct de vedere economic de producător (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 41 și jurisprudența citată).
- 63 Rezultă că un distribuitor care formează o entitate economică unică cu un producător stabilit într-un stat terț nu poate fi considerat că exercită funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane, în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 42).
- 64 În cadrul analizei existenței unei entități economice unice între un producător și distribuitorul său afiliat, este determinant să se ia în considerare realitatea economică a relațiilor existente între acest producător și acest distribuitor. Ținând seama de cerința unei constatări care să reflecte realitatea economică a relațiilor dintre producătorul menționat și distribuitorul menționat, instituțiile Uniunii sunt obligate să ia în considerare ansamblul factorilor relevanți care permit să se determine dacă acest distribuitor exercită sau nu exercită funcțiile unui departament de vânzare integrat al acestui producător (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 43 și jurisprudența citată).

– *Cu privire la dovezi*

- 65 În ceea ce privește sarcina probei referitoare la ajustările specifice enumerate la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, potrivit jurisprudenței, aceasta trebuie suportată de partea care dorește să se prevaleze de ea (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 83 și jurisprudența citată).
- 66 Astfel, atunci când instituțiile Uniunii consideră că trebuie să se aplice o ajustare în sensul reducerii prețului de export, pentru motivul că o societate de vânzări afiliată unui producător exercită funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane, revine acestor instituții sarcina să aducă cel puțin indicii convergente care să demonstreze că această condiție este îndeplinită (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 84 și jurisprudența citată).
- 67 Rezultă că, în ipoteza în care instituțiile Uniunii ar fi adus indicii convergente de natură să stabilească faptul că un distribuitor afiliat unui producător exercită funcții care pot fi asimilate cu cele ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane, ar fi revenit acestui distribuitor sau acestui producător sarcina de a face dovada că nu se justifică o ajustare pe baza articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază (a se vedea prin analogie Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 85).
- 68 În consecință, pentru a putea efectua în mod întemeiat prima ajustare contestată, Comisia trebuia să prezinte indicii convergente de natură să stabilească faptul că aceasta era justificată.
- 69 Comisia nu poate considera că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază trebuie, în principiu, să fie efectuată imediat ce o întreprindere înființează o societate comercială afiliată pentru a se ocupa de vânzările sale la export.
- 70 Astfel, existența acestei reguli generale, care ar echivala cu o răsturnare a sarcinii probei, nu este stabilită, jurisprudența citată în acest scop de Comisie nefiind pertinentă.
- 71 *Primo*, Comisia se întemeiază pe Hotărârea din 7 februarie 2013, EuroChem MCC/Consiliul (T-459/08, nepublicată, EU:T:2013:66). La punctul 132 din această hotărâre, Tribunalul a arătat că a doua teză a articolului 2 alineatul (10) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51) rezulta din articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1972/2002 al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 384/96 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2002, L 305, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 5, p. 3). La același punct, Tribunalul a constatat că, potrivit considerentului (6) al Regulamentului nr. 1972/2002, rațiunea introducerii tezei în discuție era de a specifica, în conformitate cu practicile constante ale instituțiilor, că astfel de ajustări trebuie efectuate în temeiul acestei dispoziții și în cazul în care părțile nu au o relație comitent-comisionar, dar obțin același rezultat economic acționând ca vânzător și cumpărător. Cu toate acestea, din cuprinsul punctelor 133 și 134 din aceeași hotărâre rezultă că trebuie efectuată o ajustare dacă societatea însărcinată cu vânzările care este afiliată unui producător-exportator îndeplinește funcții care pot fi asimilate celor ale unui agent ce

lucrează pe bază de comisioane și că, pentru a stabili dacă aceasta este situația, trebuie să se examineze rolurile respective asigurate de diferitele societăți afiliate. Rezultă că, în hotărârea menționată, Tribunalul nu a recunoscut existența regulii generale invocate de Comisie în speță.

- 72 *Secundo*, Comisia invocă Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul (C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctul 39), care nu face însă nicio referire la o regulă generală și la o excepție de la aceasta.
- 73 *Tertio*, Comisia se întemeiază pe punctul 50 din Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, EU:T:2004:317), și pe punctul 49 din Hotărârea din 28 iunie 2019, Changmao Biochemical Engineering/Comisia (T-741/16, nepublicată, EU:T:2019:454). În cadrul acestora, Tribunalul a arătat că metoda de stabilire a valorii normale a unui produs prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223) și, respectiv, din Regulamentul nr. 1225/2009, în vigoare la data faptelor relevante, era o excepție de la metoda specifică prevăzută în acest scop la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din aceste regulamente, aceasta din urmă fiind în principiu aplicabilă în cazul importurilor provenite din țări care nu au economie de piață. Cu toate acestea, în speță, Comisia nu arată și nici, *a fortiori*, nu demonstrează că neaplicarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază atunci când un producător-exportator își vinde produsele în Uniune prin intermediul unei societăți afiliate este o excepție de la o normă prevăzută în acest regulament, în temeiul căreia această ajustare ar trebui, în principiu, să fie efectuată în astfel de împrejurări. Prin urmare, aceste hotărâri nu susțin nici existența regulii generale invocate de Comisie, nici caracterul excepțional al neaplicării unei astfel de ajustări atunci când există o entitate economică unică.
- 74 *Quarto*, în ședință, Comisia a invocat Hotărârea din 14 decembrie 2022, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia, (T-586/14 RENV II, nepublicată, EU:T:2022:799, punctul 57), care ar confirma existența unei reguli în temeiul căreia o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază este efectuată în general atunci când un producător-exportator își vinde produsele prin intermediul unei societăți afiliate. Cu toate acestea, este necesar să se arate că, în această hotărâre, Tribunalul s-a pronunțat cu privire la o situație caracterizată prin faptul că era cert că societatea afiliată producătorului-exportator în cauză se adăuga la serviciul intern de export de care acesta dispunea, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 52 și 57 din hotărârea sus-menționată. Întrucât situația din speță este diferită, Comisia se întemeiază în mod eronat pe hotărârea menționată.
- 75 Comisia nu poate considera nici că o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază trebuie efectuată pe baza faptului, invocat de reclamante în fața Tribunalului, că Sinopec Central-China nu este controlată în mod direct de Sinopec Chongqing și de Sinopec Ningxia.
- 76 În această privință, deși din considerentul (366) al regulamentului atacat rezultă că Comisia admite existența unui control comun, Sinopec Central-China, Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia fiind „toate controlate de grupul Sinopec”, acest regulament nu conține niciun considerent care să fie consacrat examinării caracterului indirect al acestui control și consecințelor pe care acesta le-ar putea avea asupra dovezii pe care Comisia era obligată să o aducă în temeiul jurisprudenței amintite la punctele 65-67 de mai sus.

- 77 În considerentul (366) al regulamentului atacat, Comisia a arătat de asemenea că „existența unui control comun este o condiție prealabilă necesară pentru stabilirea existenței unei singure entități economice și declanșează o analiză pentru a stabili dacă totalitatea faptelor relevante referitoare la comerciantul afiliat demonstrează existența unei singure entități economice” și că „scopul este de a stabili dacă funcțiile îndeplinite de comerciantul afiliat sunt similare cu cele ale unui departament de vânzări intern”.
- 78 Această abordare reținută de Comisie în regulamentul atacat trebuie aprobată, dat fiind că este conformă cu jurisprudența, care consideră că structura capitalului societăților susceptibile să formeze o entitate economică unică este un indiciu pertinent privind existența acestei entități (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 179).
- 79 Prin urmare, pornind de la această constatare, trebuie verificat dacă Comisia a furnizat suficiente indicii convergente care să permită să se demonstreze că, în pofida existenței unui control comun, nu se putea considera că Sinopec Central-China acționa în calitate de departament de vânzări intern și că, în consecință, era necesar să se efectueze prima ajustare contestată.
- *Cu privire la indiciile reunite de Comisie*
- 80 Comisia își întemeiază decizia pe următoarele indicii:
- Sinopec Central-China căuta clienți și stabilea contacte cu aceștia;
  - Sinopec Chongqing efectua vânzări directe la export;
  - Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia efectuau vânzări directe în China;
  - Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia suportau costurile de vânzare;
  - Sinopec Central-China comercializa de asemenea produse realizate de alți producători decât Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia.
- 81 Este necesar să se stabilească dacă indiciile sus-menționate permit să se considere că Comisia a făcut dovada care îi incumba.
- 82 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că primul element prezentat la punctul 80 de mai sus, referitor la faptul că Sinopec Central-China căuta clienți și stabilea contacte cu aceștia, figura în informarea finală. Reclamantele au contestat pertinenta primului element în observațiile lor cu privire la informarea finală, arătând că prospectarea de clienți și stabilirea de contacte cu aceștia erau activități pe care le desfășurau atât un operator comercial independent, cât și un departament de vânzări intern. În considerentul (358) al regulamentului atacat, Comisia a menționat acest element, fără a răspunde însă la argumentele reclamantelor.
- 83 În fața Tribunalului, Comisia s-a mulțumit să susțină că primul element era relevant, deși căutarea de clienți și stabilirea de contacte cu aceștia sunt activități care pot fi desfășurate atât de un departament de vânzări intern, cât și de un agent de vânzări.

- 84 În aceste împrejurări, reclamantele pot susține în mod întemeiat că faptul că o entitate se dedică prospectării de clienți și stabilirii de contacte cu aceștia nu este relevant pentru a stabili dacă aceasta este un departament de vânzări intern sau un agent de vânzări.
- 85 În ceea ce privește cel de al doilea element prezentat la punctul 80 de mai sus, referitor la faptul că Sinopec Chongqing a efectuat vânzări directe la export, rezultă din jurisprudență că, cu cât proporția acestor vânzări directe este mai mare, cu atât este mai dificil să se susțină că distribuitorul afiliat exercită funcțiile unui departament de vânzări intern (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 1992, Matsushita Electric/Consiliul, C-175/87, EU:C:1992:109, punctul 14, și Hotărârea din 25 iunie 2015, PT Musim Mas/Consiliul T-26/12, nepublicată, EU:T:2015:437, punctul 69). În schimb, o entitate economică unică poate exista atunci când producătorul își asumă o parte dintre funcțiile de vânzare suplimentare în raport cu cele ale societății de distribuție a produselor sale (a se vedea Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul, T-249/06, EU:T:2009:62, punctul 179 și jurisprudența citată).
- 86 În speță, reclamantele susțin că vânzările la export efectuate direct de Sinopec Chongqing, fără intervenția Sinopec Central-China, nu au decât un caracter complementar în raport cu vânzările la export realizate de aceasta din urmă și nu privesc vânzările de PVA către clienți stabiliți în Uniune, ci pe cele adresate unor clienți stabiliți în Statele Unite, din motive legate de sistemul de percepere a taxelor antidumping din Statele Unite, care ar permite să se beneficieze de o taxă zero numai pentru vânzările directe. Volumul de PVA aferent acestor vânzări directe la export către Statele Unite, care nu ar reprezenta decât 10,9 % din exporturile cumulate către Uniune și către Statele Unite, nu ar avea suficientă importanță pentru a se considera că existența acestor vânzări directe permite să se conchidă în sensul lipsei unei entități economice unice.
- 87 Comisia răspunde că faptul că Sinopec Chongqing a efectuat vânzări directe în Statele Unite într-o proporție substanțială, reprezentând 12,1 % din volumul aferent vânzărilor sale în Uniune, demonstrează că dispune de propriul departament de vânzări intern. Motivul pentru care Sinopec Chongqing a realizat ea însăși aceste vânzări nu ar fi „neapărat determinant” pentru a aprecia relația sa economică cu Sinopec Central-China. De asemenea, nu ar avea importanță faptul că toate vânzările la export către Uniune au fost efectuate de aceasta din urmă.
- 88 În primul rând, trebuie amintit că, la punctul 185 din Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul (T-249/06, EU:T:2009:62), Tribunalul, pentru a constata că fusese efectuată în mod eronat o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din Regulamentul nr. 384/96, a reținut printre altele că vânzările directe la export efectuate de una dintre reclamantele din cauza în care s-a pronunțat hotărârea menționată erau marginale și complementare în raport cu cele efectuate de distribuitorul afiliat acestor societăți. În acest scop, Tribunalul a arătat, pe de o parte, că aceste vânzări directe aveau ca destinație noile state membre, într-o etapă de tranziție, și, pe de altă parte, că ele reprezentau 8 % din vânzările acestor societăți în Uniune.
- 89 În al doilea rând, la punctele 69 și 70 din Hotărârea din 25 iunie 2015, PT Musim Mas/Consiliul (T-26/12, nepublicată, EU:T:2015:437), Tribunalul a considerat că existența unor vânzări directe la export într-o proporție care se ridică la 27,08 % din totalul vânzărilor la export nu permitea să se excludă că distribuitorul afiliat producătorilor în cauză exercita funcțiile unui departament de vânzări intern, dar constituia totuși un indiciu care corobora alți factori și contribuia, așadar, la stabilirea lipsei unei entități economice unice.

- 90 În speță, este cert că Sinopec Chongqing a efectuat vânzări directe la export în Statele Unite într-o proporție care corespunde unui procent de 10,9 % din vânzările sale cumulate în Uniune și în Statele Unite ale Americii, proporție care corespunde unui procent de 12,1 % din vânzările sale în Uniune, dacă vânzările directe în Statele Unite sunt exprimate numai ca procent din vânzările în Uniune, iar nu ca procent din vânzările cumulate în Uniune și în Statele Unite ale Americii. Pe de altă parte, în ședință, reclamantele, fără a fi contrazise de Comisie, au precizat că exportă PVA și către alte țări și că aceste vânzări la export sunt efectuate de Sinopec Central-China. Astfel, dacă ar fi fost luate în considerare toate vânzările la export, volumul corespunzător vânzărilor directe realizate de Sinopec Chongqing ar fi reprezentat un procent și mai mic din ansamblul de PVA produși de aceasta care erau vânduți la export.
- 91 În consecință, *primo*, trebuie arătat că Comisia susține în mod eronat că procentul volumului de PVA aferent vânzărilor directe la export efectuate de Sinopec Chongqing este „vădit substanțial”, întrucât ar depăși nivelul de 8 %, care a fost considerat marginal la punctul 185 din Hotărârea din 10 martie 2009, Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP/Consiliul (T-249/06, EU:T:2009:62). Astfel, după cum rezultă din cuprinsul punctului 88 de mai sus, în această hotărâre Tribunalul a examinat care era procentul din volumul aferent vânzărilor directe la export către Uniune efectuate de producătorii-exportatori în cauză în raport cu volumul total al vânzărilor lor la export către Uniune. Or, în speță, procentul din volumul aferent vânzărilor directe la export către Uniune efectuate de Sinopec Chongqing este zero, întrucât Sinopec Central-China este însărcinată cu toate vânzările la export de PVA produși de Sinopec Chongqing către Uniune.
- 92 *Secundo*, trebuie să se constate că, indiferent de totalul vânzărilor în raport cu care se calculează procentul (a se vedea punctul 90 de mai sus), volumul de PVA aferent vânzărilor directe la export efectuate de Sinopec Chongqing nu reprezintă un procent din acest total care să se apropie de cifra de 27,08 %, în legătură cu care, la punctele 69 și 70 din Hotărârea din 25 iunie 2015, PT Musim Mas/Consiliul (T-26/12, nepublicată, EU:T:2015:437), Tribunalul a considerat, în speță, că era vorba despre un indiciu care putea contribui la stabilirea lipsei unei entități economice unice (a se vedea punctul 89 de mai sus).
- 93 Pe de altă parte, trebuie amintit că, la punctul 68 din Hotărârea din 25 iunie 2015, PT Musim Mas/Consiliul (T-26/12, nepublicată, EU:T:2015:437), Tribunalul a arătat de asemenea că nu era exclus ca, în cadrul unei astfel de entități, o societate afiliată să exercite funcțiile unui departament de vânzări intern prin organizarea și renegocierea vânzărilor producătorului, fără însă a emite în mod direct toate facturile referitoare la aceste vânzări, diverse motive putând justifica intervenția în scris a producătorului. Or, în speță, reclamantele, fără a fi contrazise de Comisie, au arătat că Sinopec Chongqing beneficia de o taxă antidumping zero în Statele Unite. Pe de altă parte, în ședință, Wegochem, de asemenea necontrazisă de Comisie, a precizat că grupul din care făcea parte importa PVA produși de reclamante atât în Uniune, cât și în Statele Unite și că, în ambele cazuri, acest grup negocia cu Sinopec Central-China, deși facturile referitoare la importurile în Statele Unite erau emise de Sinopec Chongqing, pentru motivul sus-menționat.
- 94 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al doilea element nu este un indiciu probant în sensul că Sinopec Central-China nu poate fi calificată drept departament de vânzări intern.
- 95 În ceea ce privește al treilea element prezentat la punctul 80 de mai sus, referitor la faptul că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia au efectuat vânzări directe pe piața chineză, reclamantele susțin că existența acestor vânzări directe nu se opune calificării Sinopec Central-China drept

departament de vânzări intern responsabil cu vânzările la export. Astfel, reclamantele nu ar fi susținut niciodată că Sinopec Central-China acționa în calitate de departament de vânzări intern responsabil atât cu vânzările de pe piața chineză, cât și cu cele de la export. Acestea s-ar fi mulțumit să susțină că Sinopec Central-China era însărcinată cu vânzările la export. Modul în care un producător își vinde produsele pe piața sa internă nu ar fi relevant pentru stabilirea existenței unei entități economice unice în ceea ce privește vânzările la export.

- 96 Comisia răspunde că faptul că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia realizau vânzări semnificative pe piața chineză contribuie la demonstrarea faptului că dispuneau de departamente de vânzări intern, care erau de natură să servească și piețelor lor de export, și că Sinopec Central-China acționa în calitate de societate comercială autonomă.
- 97 Trebuie arătat că existența unor vânzări directe de PVA efectuate de Sinopec Chongqing și de Sinopec Ningxia pe piața chineză este susceptibilă să demonstreze că aceste societăți dispuneau de structura necesară pentru a-și vinde produsele fără a recurge la serviciile Sinopec Central-China sau ale altor societăți, eventual neafiliate.
- 98 Cu toate acestea, astfel cum susțin reclamantele, rezultă din jurisprudență că vânzările la export și vânzările pe piața națională ale unui producător-exportator pot beneficia de intervenția unor societăți, afiliate sau nu, sau a unor servicii interne de vânzare diferite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 1992, Minolta Camera/Consiliul, C-178/87, EU:C:1992:112, punctele 2, 9 și 13, și Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauzele conexe Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2011:245, punctele 65 și 66).
- 99 Rezultă că al treilea element nu este un indiciu probant de natură să împiedice recunoașterea statutului de departament de vânzări intern al Sinopec Central-China.
- 100 În ceea ce privește al patrulea element prezentat la punctul 80 de mai sus, referitor la faptul că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia suportă cheltuieli de vânzare, reclamantele susțin că costurile de vânzare efectuate de aceste societăți nu au fost efectuate decât pentru vânzările de pe piața chineză și, în ceea ce privește Sinopec Chongqing, pentru cele realizate în Statele Unite.
- 101 În ceea ce privește al patrulea element, Comisia răspunde că faptul că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia suportau costuri de vânzare care, în cazul celei de a doua dintre ele, erau mai mari decât cele ale Sinopec Central-China este o dovadă suplimentară a autonomiei acesteia din urmă.
- 102 Trebuie subliniat că nu se contestă că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia nu au suportat costuri decât pentru vânzările de pe piața internă chineză, iar prima, pentru vânzările directe la export către Statele Unite. Prin urmare, al patrulea element nu este de natură să modifice aprecierea Tribunalului cu privire la al doilea și la al treilea element.
- 103 În ceea ce privește al cincilea element prezentat la punctul 80 de mai sus, referitor la faptul că Sinopec Central-China comercializează de asemenea produse realizate de alți producători decât Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia, reclamantele susțin că achizițiile efectuate de Sinopec Central-China de PVA produși de producători terți reprezintă doar 2 % din achizițiile sale de PVA de la Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia. Numai atunci când un comerciant afiliat realizează o mare parte din cifra sa de afaceri prin vânzarea de produse care provin de la

întreprinderi terțe, funcțiile acestui comerciant nu ar putea fi asimilate celor ale unui departament de vânzări intern. Pe de altă parte, Sinopec Central-China ar fi vândut numai pe piața chineză PVA produși de producători terți.

- 104 Wegochem adaugă că simplul fapt că Sinopec Central-China a comercializat de asemenea anumite produse ale altor producători nu poate demonstra că această societate a acționat în calitate de comerciant independent. În acest scop, Comisia ar fi trebuit să stabilească faptul că aceste activități de vânzare erau suficient de importante pentru a permite Sinopec Central-China să se comporte în mod independent față de grupul căruia îi era afiliată. Astfel, Comisia ar fi trebuit să aprecieze importanța vânzărilor efectuate de Sinopec Central-China privind PVA proveniți de la întreprinderi terțe în raport cu cifra de afaceri a acesteia. Cu toate acestea, Comisia nu ar fi procedat la o asemenea apreciere.
- 105 Comisia răspunde că, deși nu a evaluat importanța, în cadrul cifrei de afaceri globale a Sinopec Central-China, a vânzării de produse, de orice fel ar fi fost, pe care aceasta le-a achiziționat de la alte societăți decât Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia, Comisia a stabilit totuși că vânzările realizate de Sinopec Central-China privind PVA proveniți de la alți producători reprezentau 10 % din totalul vânzărilor de PVA realizate de Sinopec Central-China în Uniune și, prin urmare, nu erau neglijabile.
- 106 Trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, partea din vânzările realizate de distribuitorul afiliat unui producător privind produse provenite de la producători neafiliați este un factor important pentru a stabili dacă acest distribuitor formează o entitate economică unică cu producătorul afiliat. Astfel, dacă distribuitorul realizează o mare parte din cifra sa de afaceri prin vânzarea de produse provenite de la întreprinderi neafiliate, acest lucru ar putea constitui un indiciu că funcțiile acestui distribuitor nu sunt cele ale unui departament de vânzări intern (a se vedea Hotărârea din 14 iulie 2021, Interpipe Niko Tube și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Comisia, T-716/19, EU:T:2021:457, punctul 159 și jurisprudența citată).
- 107 Jurisprudența precizează de asemenea că, pentru a stabili existența unei entități economice unice, instituțiile Uniunii au dreptul de a ține cont și de activitățile distribuitorului afiliat privind alte produse decât produsul care face obiectul anchetei antidumping, precum și de partea din vânzările realizate de acest distribuitor privind produse provenite de la producători neafiliați (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 octombrie 2016, PT Musim Mas/Consiliul, C-468/15 P, EU:C:2016:803, punctele 44-46 și 49).
- 108 În speță, trebuie arătat că Comisia admite (a se vedea punctul 105 de mai sus) că nu a efectuat examinarea prevăzută de jurisprudența sus-menționată. Prin urmare, aceasta nu se poate prevala de al cincilea element ca indiciu pertinent al inexistenței unei entități economice unice în speță.
- 109 În orice caz, presupunând că Comisia ar fi avut dreptul să se limiteze la examinarea cifrei de afaceri a Sinopec Central-China generate de vânzările sale de PVA, trebuie să se constate că Comisia nu contestă că, astfel cum reclamantele au susținut deja în observațiile lor cu privire la informarea finală suplimentară, achizițiile efectuate de către Sinopec Central-China de PVA produși de producători terți reprezintă doar 2 % din achizițiile sale de PVA de la Sinopec Chongqing și de la Sinopec Ningxia. Astfel, cifra de afaceri a Sinopec Central-China generată de vânzările sale de PVA provine din PVA pe care aceasta i-a cumpărat aproape integral de la Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia.

- 110 În ceea ce privește argumentul Comisiei potrivit căruia volumul achizițiilor de PVA efectuate de Sinopec Central-China de la producători terți reprezintă 10 % din volumul total de PVA pe care aceasta l-a exportat în Uniune în perioada de anchetă, trebuie constatat că Comisia nu explică modul în care această informație ar contribui la a demonstra că Sinopec Central-China nu acționa în calitate de departament de vânzări intern. Relevanța acestei informații este repusă în discuție de faptul, subliniat în observațiile reclamantelor cu privire la informarea finală suplimentară și în ședință și necontestat de Comisie, că PVA achiziționați de Sinopec Central-China de la producători terți nu au fost exportati în Uniune, ci au fost vânduți în China unei societăți afiliate.
- 111 În consecință, trebuie să se concluzioneze că al cincilea element nu prezintă nicio relevanță pentru a demonstra că Sinopec Central-China exercita funcții ce puteau fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane.
- 112 Având în vedere toate considerațiile de mai sus referitoare la primele cinci elemente, rezultă că al doilea și al treilea element nu sunt suficiente pentru a constitui o serie de indicii convergente care să demonstreze că funcțiile Sinopec Central-China ar fi funcții ce pot fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane sau care să împiedice recunoașterea statutului său de departament de vânzări intern. În aceste împrejurări, trebuie să se concluzioneze că Comisia nu a făcut dovada care îi revenea în conformitate cu jurisprudența amintită la punctele 65-67 de mai sus, astfel încât, apreciind că Sinopec Central-China exercita funcții care puteau fi asimilate celor ale unui agent care lucrează pe bază de comisioane, aceasta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.
- 113 Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie admis.

Cu privire la al doilea aspect

- 114 Reclamantele susțin că, în regulamentul atacat, Comisia a încălcat obligația, care decurge în mod specific din partea introductivă a articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, de a efectua o comparație echitabilă, în același stadiu comercial, între prețul de export și valoarea normală.
- 115 Pentru a obține un nivel al prețului de export corespunzător unei tranzacții „franco fabrică”, Comisia ar fi efectuat ajustări constând în deducerea costurilor în litigiu din prețul de vânzare facturat clienților independenți (a se vedea punctul 11 de mai sus).
- 116 În schimb, nicio ajustare analogă nu ar fi fost aplicată valorii normale calculate de Comisie în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, care să fi fost considerată corespunzătoare, fără a fi necesară efectuarea de ajustări, unei tranzacții „franco fabrică”. Totuși, această valoare normală ar corespunde costului de producție, stabilit pe baza factorilor de producție ai reclamantelor înmulțiți cu valorile nedenaturate referitoare la țara reprezentativă reținută, și anume Turcia, majorat cu 17,6 % cu titlu de costuri VAG. Această majorare ar fi fost decisă pe baza unor informații obținute de Comisie cu privire la un producător turc, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A. S. (denumit în continuare „Ilkalem”), care nu ar preciza întinderea acestor costuri VAG. Or, acestea ar include în mod normal costurile în litigiu.
- 117 Reclamantele semnaleză că, în observațiile lor cu privire la informarea finală, au atras atenția Comisiei asupra faptului că, întrucât costurile în litigiu erau *a priori* incluse în costurile VAG care făceau parte din valoarea normală reținută de aceasta, exista o mare probabilitate ca o comparație între prețul de export și valoarea normală să nu fie echitabilă.

- 118 Reclamantele precizează că Comisia nu poate prezuma că o valoare normală construită în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază corespunde, în orice împrejurări, unei tranzacții „franco fabrică”.
- 119 Wegochem susține argumentele reclamantelor și subliniază că, în cadrul aplicării articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, deși revine părții care dorește să se prevaleze de o ajustare sarcina de a dovedi că sunt îndeplinite condițiile cerute în acest scop, revine Comisiei sarcina de a-i indica informațiile care sunt necesare și de a nu îi impune o sarcină a probei nerezonabilă.
- 120 Potrivit Wegochem, în observațiile lor cu privire la informarea finală, reclamantele au solicitat aplicarea unor ajustări ale valorii normale pentru a asigura o comparație echitabilă și au motivat suficient această cerere, ținând seama de faptul că valoarea normală fusese calculată în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază și că datele referitoare la costurile VAG utilizate de Comisie nu proveneau, așadar, de la acestea, ci de la baza de date Orbis (denumită în continuare „baza Orbis”), pe care Comisia alesese să o utilizeze, care nu furniza decât o valoare globală pentru aceste costuri, neînsoțită de defalcarea acestora. Potrivit Wegochem, Comisia nu putea impune reclamantelor să prezinte date referitoare la un terț mai detaliate decât cele de care dispunea Comisia însăși.
- 121 În orice caz, Wegochem precizează că este de notorietate că, în general, costurile VAG includ costurile în litigiu, astfel cum confirmă ghidul utilizatorului bazei Orbis.
- 122 Comisia răspunde că partea care dorește să se prevaleze de o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, pentru a asigura o comparație echitabilă a prețului de export cu valoarea normală, suportă sarcina de a dovedi că această ajustare este justificată. În cursul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat, reclamantele ar fi susținut că anumite costuri care fuseseră deduse din prețul de export nu ar fi fost deduse din valoarea normală, dar nu și-ar fi susținut cererea privind ajustările. Potrivit Comisiei, invocând încălcarea părții introductive a dispoziției sus-menționate, reclamantele încearcă să eludeze sarcina probei care le revenea.
- 123 Comisia precizează de asemenea că reclamantele ar fi trebuit să își susțină mai temeinic cererea privind ajustările, în pofida faptului că, în speță, valoarea normală a fost calculată în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază.
- 124 Termenii articolului 2 alineatul (10) prima-a cincea teză din regulamentul de bază au fost amintiți la punctul 59 de mai sus.
- 125 În speță, Comisia a decis să efectueze ajustări în sensul scăderii prețului de export, întemeiate pe articolul 2 alineatul (10) literele (e), (g) și (k) din regulamentul de bază, reținând din acesta costurile în litigiu, pentru a obține nivelul corespunzător unei tranzacții „franco fabrică”, în conformitate cu practica sa, astfel cum rezultă din considerentele (313), (314) și (357) ale regulamentului atacat și din precizările aduse de Comisie ca răspuns la întrebările scrise adoptate de Tribunal și în ședință.
- 126 Trebuie arătat că sunt necesare ajustări prin care se urmărește obținerea nivelului „franco fabrică” al prețului de export pentru a asigura „comparația echitabilă dintre prețul de export și valoarea normală”, impusă la articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, numai dacă valoarea normală este calculată și la nivelul „franco fabrică”.

- 127 Prin urmare, în temeiul jurisprudenței amintite la punctul 65 de mai sus, îi revenea Comisiei, care alesese să efectueze comparația în cauză la nivelul „franco fabrică”, sarcina de a demonstra că aceste ajustări erau necesare pentru ca o comparație a prețului de export cu valoarea normală să fie echitabilă.
- 128 În orice caz, presupunând că sarcina probei ar fi revenit reclamantelor, trebuie arătat că acestea, în observațiile lor cu privire la informarea finală, au susținut că prețul de export reținut de Comisie nu includea costurile în litigiu, în condițiile în care valoarea normală fusese construită incluzând în acestea costuri VAG care, după toate aparențele, cuprindeau costurile în litigiu, astfel încât comparația putea să nu fie echitabilă. Acestea au propus Comisiei fie să nu deducă costurile în litigiu din prețul de export, fie să aplice ajustări în sensul scăderii valorii normale calculate, pe baza datelor furnizate de Sinopec Chongqing. În consecință, așa cum subliniază Wegochem, reclamantele au solicitat în esență Comisiei să efectueze ajustări pentru a garanta caracterul echitabil al comparației prețului de export cu valoarea normală și și-au motivat în mod corespunzător cererea.
- 129 Este adevărat că, potrivit jurisprudenței, articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, spre deosebire de articolul 2.4 din Acordul antidumping, nu precizează că „autoritățile indică părților în cauză ce informații sunt necesare pentru a asigura o comparație echitabilă și [că] sarcina probei pe care o vor impune acestor părți nu este nerezonabilă”. Cu toate acestea, cerințele care rezultă din acest din urmă articol, în măsura în care privesc dreptul părților la o procedură administrativă de a primi informațiile necesare pentru a putea participa la aceasta în cunoștință de cauză, și intensitatea sarcinii probei pe care trebuie să o îndeplinească fac parte din principiile generale ale dreptului Uniunii și în special din principiul bunei administrări, înscris de asemenea la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, le revine instituțiilor Uniunii sarcina să indice părții care solicită aplicarea unei ajustări ce informații sunt necesare în acest scop și să nu îi impună o sarcină a probei nerezonabilă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul, T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctele 77 și 78; a se vedea de asemenea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 10 octombrie 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul, T-150/09, nepublicată, EU:T:2012:529, punctul 124, și Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-443/11, EU:T:2014:774, punctul 166).
- 130 În speță, observațiile reclamantelor preluate la punctul 128 de mai sus au fost analizate în considerentele (313) și (314) ale regulamentului atacat, care au următorul cuprins:
- „(313) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion au contestat faptul că Comisia a eliminat anumite cheltuieli de transport internațional din prețul de export, în timp ce aceste cheltuieli (împreună cu cheltuielile de manipulare etc. și cu cheltuielile financiare cum ar fi comisioanele bancare) nu au fost eliminate din costurile VAG ale producătorului din țara reprezentativă.
- (314) Comisia nu a fost de acord cu această pretenție. Comisia a observat că nimic nu indică faptul că astfel de cheltuieli au fost incluse în costurile VAG raportate de producătorul din țara reprezentativă. În plus, producătorii-exportatori incluși în eșantion nu au furnizat nicio dovadă în sens contrar. Prin urmare, această pretenție a fost respinsă.”

- 131 Este necesar să se arate că, întrucât Comisia a construit valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, datele pe care le-a utilizat în acest scop, în ceea ce privește costurile VAG, nu proveneau de la reclamante, ci de la Ilkalem, care fusese aleasă de Comisie. În această privință, Comisia admite că, pentru costurile VAG pe care le-a utilizat, întemeiate pe baza Orbis, nu era disponibilă imediat nicio defalcare suplimentară și că, în consecință, comunicase reclamantelor informațiile cuprinse în această bază de date referitoare la Ilkalem.
- 132 Or, așa cum arată Wegochem, datele utilizate de Comisie conțin o linie consacrată acelor „other operating expenses” (alte cheltuieli de funcționare). Ghidul utilizatorului bazei Orbis menționează că prin „other operating expenses” se înțelege „All costs not directly related to the production of goods sold such as commercial costs, administrative expenses etc. + depreciation of those costs” (toate costurile care nu sunt direct legate de producția bunurilor vândute, cum ar fi costurile comerciale, cheltuielile administrative etc. + amortizarea acestor costuri). Ca răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului, Comisia a admis că nu se știe dacă costurile în litigiu erau incluse în „other operating expenses”. Prin urmare, este necesar să se constate că definiția sus-menționată nu permite să se excludă că aceste „other operating expenses” includ costurile în litigiu.
- 133 În plus, așa cum amintește și Wegochem, Comisia, în chestionarul trimis producătorilor-exportatori în cadrul anchetei care a condus la adoptarea regulamentului atacat, a inclus în costurile VAG costuri corespunzătoare costurilor în litigiu.
- 134 Rezultă că Comisia, care nu dispunea ea însăși de o defalcare mai precisă a costurilor VAG ale Ilkalem, nu putea să solicite în mod rezonabil reclamantelor, atunci când au invocat, în observațiile lor cu privire la informarea finală, problema caracterului echitabil al comparației dintre prețul de export și valoarea normală, să își susțină cererea mai temeinic prin prezentarea de date referitoare la un terț mai precise decât cele de care dispunea Comisia.
- 135 În consecință, este necesar să se constate că, în considerentul (314) al regulamentului atacat, Comisia a solicitat reclamantelor să facă o dovadă nerezonabilă.
- 136 Această concluzie nu este repusă în discuție de jurisprudența recentă a Curții, din care rezultă că simpla împrejurare potrivit căreia valoarea normală a fost stabilită pe baza unor elemente care nu provin de la producătorii-exportatori în cauză nu este de natură să impună o relaxare a regulii privind repartizarea sarcinii probei, astfel cum rezultă aceasta din articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și din jurisprudența relevantă (a se vedea punctele 65-67 de mai sus). Astfel, potrivit acestei jurisprudențe, regula potrivit căreia revine părții care solicită o ajustare în temeiul unuia dintre factorii menționați la acest articol sarcina de a demonstra că factorul respectiv este de natură să afecteze prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora se impune independent de metoda în temeiul căreia a fost stabilită valoarea normală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2022, Changmao Biochemical Engineering/Comisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, punctul 151).
- 137 Astfel, înainte de a concluziona că Comisia nu a impus producătorilor-exportatori în cauză o sarcină a probei nerezonabilă, Curtea a subliniat că din regulamentul în litigiu reieșea că Comisia le comunicase acestora datele relevante (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2022, Changmao Biochemical Engineering/Comisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, punctul 152).

- 138 Or, în speță, Comisia nu a furnizat reclamantelor datele care le-ar fi permis să își susțină și mai temeinic cererea prin care solicitau ca costurile în litigiu să nu fie scăzute din prețul de export sau să fie scăzute din valoarea normală.
- 139 Având în vedere toate considerațiile care precedă, al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie admis.

Cu privire la al treilea aspect

- 140 Al treilea aspect al prezentului motiv cuprinde două critici. Pe de o parte, reclamantele, susținute de Wegochem, contestă alegerea Comisiei de a efectua o ajustare ascendentă a valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază (denumită în continuare „a doua ajustare contestată”), pentru a reflecta diferența dintre cota taxei pe valoarea adăugată (TVA) care trebuie plătită și cota de rambursare a TVA la export. Pe de altă parte, reclamantele susțin că, în orice caz, Comisia a stabilit această ajustare la un nivel excesiv.

– Cu privire la prima critică

- 141 Reclamantele susțin că, deși vânzările lor la export au beneficiat de o rambursare a TVA-ului achitat în amonte, totuși acestea nu erau supuse niciunui TVA în aval, astfel cum demonstrează facturile lor. În plus, potrivit reclamantelor, din moment ce valoarea normală a fost construită pe baza datelor referitoare la o țară terță, aceasta nu ține seama, prin definiție, de TVA-ul chinezesc. Comisia nu ar fi făcut dovada contrară. Astfel, nu ar avea importanță faptul că normele chineze privind TVA-ul sunt diferite după cum este vorba despre vânzări pe piața internă chineză sau despre vânzări la export. Comisia nu ar fi explicat motivul pentru care a doua ajustare contestată era necesară în pofida faptului că valoarea normală fusese construită pe baza datelor menționate.
- 142 Reclamantele concluzionează că a doua ajustare contestată nu era necesară pentru ca comparația prețului de export cu valoarea normală să fie neutră din punct de vedere fiscal. Astfel, aceste elemente s-ar situa deja la același nivel de impozitare indirectă, întrucât ambele ar fi exprimate fără TVA.
- 143 Comisia contestă argumentele reclamantelor.
- 144 Trebuie amintit că articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„impozitare la import și impozite indirecte

Valoarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Uniune.”

- 145 În considerentele (387) și (388) ale regulamentului atacat, Comisia a expus motivele pentru care considera necesar, în vederea garantării caracterului echitabil al comparației dintre prețul de export și valoarea normală, să efectueze a doua ajustare contestată, în pofida obiecțiilor formulate în special de reclamante în observațiile lor cu privire la informarea finală.

146 Potrivit acestor considerente, se arată următoarele:

„(387) În observațiile lor privind comunicarea constatărilor finale, trei producători-exportatori incluși în eșantion și un producător/utilizator din Uniune au pretins că pentru TVA nerambursabil nu ar trebui efectuată nicio ajustare. Demn de observat este că aceste părți interesate au argumentat că Comisia nu a explicat motivul pentru care este necesară o astfel de ajustare, în particular având în vedere faptul că valoarea normală este construită (parțial) utilizând date dintr-o țară terță. De asemenea, aceste părți interesate au pretins că Comisia nu a explicat motivul pentru care, fără ajustarea TVA, ar exista o diferență între prețul de export și valoarea normală construită, care afectează comparabilitatea prețurilor. În opinia lor, întrucât prețul normal este bazat pe o construcție, nu există nicio rambursare a TVA-ului aferent factorilor de producție și, prin urmare, nu ar trebui să se efectueze nicio ajustare pentru diferențele de rambursare a TVA.

(388) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. Comisia a efectuat o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază pentru diferența în termeni de taxe indirecte dintre vânzările la export din [China] în Uniune și valoarea normală în cazul în care taxele indirecte, cum ar fi TVA, au fost excluse. Comisia nu trebuie să demonstreze că valoarea normală construită implică efectiv TVA care poate fi rambursat integral în cazul vânzărilor de pe piața internă, deoarece acest fapt este irelevant. Valoarea normală care a fost construită astfel cum se menționează la considerentele 335-347 și 295 nu a inclus TVA, deoarece valorile nedistorsionate din țara reprezentativă sunt utilizate pentru calcularea valorii normale în țara exportatoare fără TVA. Situația efectivă a regimului de TVA aplicat vânzărilor pe piața internă și la export apare doar în [China]. Ancheta a concluzionat că, în PA, în [China], producătorii-exportatori sunt pasibili de TVA în valoare de 13 % sau 16 % (13 % se aplică în perioada aprilie-iunie 2019 și 16 % se aplică în perioada iulie 2018-martie 2019) la export, în timp ce 5 %, 9 % sau 10 % sunt rambursate (5 % se aplică în perioada iulie-august 2018, 9 % se aplică din septembrie până în octombrie 2018, iar 10 % se aplică în perioada noiembrie 2018-iunie 2019). Prin urmare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, pentru diferența de taxe indirecte, în cazul de față TVA care este parțial rambursat în ceea ce privește vânzările la export, Comisia a ajustat în mod corespunzător valoarea normală.”

147 Din moment ce Comisia este cea care a avut inițiativa de a efectua a doua ajustare contestată, aceasta trebuia, conform jurisprudenței amintite la punctele 65-67 de mai sus, să demonstreze că această ajustare era necesară.

148 În consecință, trebuie să se stabilească dacă Comisia a demonstrat în mod suficient necesitatea de a efectua a doua ajustare contestată.

149 Trebuie să se constate că formularea considerentului (388) al regulamentului atacat nu este ușor de înțeles.

150 Cu toate acestea, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, cerința motivării actelor Uniunii, în sensul articolului 296 al doilea paragraf TFUE, trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul

respectiv trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 88 și jurisprudența citată).

- 151 De asemenea, atunci când este vorba despre un regulament, motivarea se poate limita să indice, pe de o parte, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și, pe de altă parte, scopurile generale pe care își propune să le atingă. Prin urmare, nu se poate impune instituțiilor Uniunii să specifice diferitele fapte, uneori foarte numeroase și complexe, pe baza cărora a fost adoptat regulamentul și nici, *a fortiori*, ca ele să furnizeze o apreciere mai mult sau mai puțin completă a faptelor respective (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 89 și jurisprudența citată).
- 152 Rezultă că un regulament de stabilire a unor taxe antidumping trebuie să conțină esența raționamentului Comisiei, însă nu trebuie să cuprindă o motivare specifică pentru fiecare dintre numeroasele argumente de fapt invocate de părțile interesate. Tribunalul poate astfel să solicite Comisiei explicații suplimentare și să țină seama de acestea cu ocazia controlului său, cu condiția ca ele să se întemeieze pe elemente care fac parte din dosarul Comisiei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 92, 93, 95 și 96 și jurisprudența citată).
- 153 În speță, Comisia a depus, ca anexe F.6 și F.7 la memoriul care conținea răspunsurile sale la întrebările scrise adresate de Tribunal, două documente intitulate fiecare „Raport de verificare”, pe care le trimisese reclamantelor după două vizite efectuate în incintele Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia. De la pagina 12 din anexa F.6 și de la pagina 8 din anexa F.7 rezultă că, atunci când o societate chineză responsabilă cu exporturile cumpără de la o altă societate chineză produsele pe care dorește să le exporte ulterior, aceasta plătește TVA la o cotă care era de 16 %, apoi de 13 % în perioada de anchetă. Cu ocazia exportului, o parte din acest TVA deja plătit poate face obiectul unei cereri de rambursare parțială, la o cotă care era mai întâi de 5 %, apoi de 9 % și, în sfârșit, de 10 % în perioada menționată. Diferența dintre TVA-ul achitat anterior exportului și această rambursare constituie TVA nerambursabil.
- 154 Pe de altă parte, în ședință, reclamantele au precizat că contestă considerentul (388) al regulamentului atacat în măsura în care Comisia afirma în cuprinsul acestuia că, în perioada de anchetă, în China exista un TVA la export de 13 % sau de 16 %, în timp ce, în opinia lor, acest TVA era aplicabil vânzărilor naționale, dar nu era aplicabil vânzărilor la export. Reclamantele au recunoscut de asemenea că singura problemă relevantă era cea a TVA-ului nerambursabil.
- 155 În lumina precizărilor astfel furnizate de Comisie, de care dispuneau reclamantele, considerentul (388) al regulamentului atacat trebuie interpretat în sensul că Comisia, astfel cum a confirmat în ședință, a apreciat, pe de o parte, că prețul de export al produselor reclamantelor includea un quantum corespunzător TVA-ului nerambursabil, deși valoarea normală fusese construită fără TVA, și, pe de altă parte, că aceste împrejurări justificau ajustarea valorii normale în sensul creșterii valorii normale, pentru a asigura o comparație echitabilă.
- 156 În consecință, trebuie să se constate că Comisia a demonstrat necesitatea efectuării celei de a doua ajustări contestate.

- 157 Cu toate acestea, trebuie arătat că articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu are în vedere ajustarea valorii normale a țării reprezentative construite potrivit articolului 2 alineatul (6a) din acest regulament pentru a ține seama de TVA-ul nerambursabil care afectează prețul de export în țara din care provin importurile care fac obiectul unui dumping. Astfel, Comisia a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește temeiul juridic al celei de a doua ajustări contestate. Cu toate acestea, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, anularea unui act al Uniunii din cauza unui temei juridic eronat nu este justificată în cazul în care o astfel de eroare nu a avut o influență decisivă asupra aprecierii făcute de autorul acestuia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 18 decembrie 1997, Costantini/Comisia, T-57/96, EU:T:1997:214, punctul 23 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 9 iunie 2015, Navarro/Comisia, T-556/14 P, EU:T:2015:368, punctul 26 și jurisprudența citată). În speță, este necesar să se aplice acest principiu. Astfel, trebuie arătat că articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază, potrivit căruia „[o] ajustare poate fi operată pe baza diferențelor referitoare la alți factori care nu sunt prevăzuți [la articolul 2 alineatul (10) literele] (a)-(j) [din același regulament] dacă se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor și în special în cazul în care cumpărătorii plătesc în mod sistematic prețuri diferite pe piața internă din cauza acestora”, permitea Comisiei să efectueze a doua ajustare contestată pentru a restabili simetria dintre valoarea normală și prețul de export al produsului în cauză și pentru a garanta o comparație echitabilă între aceste două valori (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, atacată cu recurs, EU:T:2021:278, punctul 597).
- 158 În această privință, trebuie precizat, ca răspuns la argumentul invocat de reclamante în ședință și de Wegochem în memoriul său în intervenție, că a doua condiție prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază este îndeplinită în speță. Astfel, în timp ce TVA-ul nerambursabil afectează în sens crescător prețul de export, este cert că niciun TVA nu este inclus în valoarea normală care a fost construită pornind de la datele unei țări terțe și care, în temeiul aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază, înlocuiește prețul produsului în cauză pe piața națională a țării exportatoare.
- 159 Având în vedere tot ceea ce precedă, este necesar să se respingă prima critică invocată de reclamante în susținerea celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv.

– *Cu privire la a doua critică*

- 160 Reclamantele susțin că, presupunând că a fost necesară efectuarea unei ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, cea reținută în regulamentul atacat este excesivă, dat fiind că nu ține seama de faptul că TVA-ul în amonte este calculat din valoarea materiilor prime, în timp ce rambursarea la export este calculată din valoarea vânzării. Reclamantele ilustrează această critică printr-un exemplu numeric, în care redau calculul valorii TVA-ului nerambursabil ca fiind diferența dintre, pe de o parte, valoarea rezultată din aplicarea cotei TVA-ului în amonte la costurile anumitor factori de producție utilizate pentru construirea valorii normale și, pe de altă parte, cuantumul rezultat din aplicarea cotei de rambursare a TVA-ului la prețul de export.
- 161 Comisia contestă argumentele reclamantelor.
- 162 Trebuie amintit că a doua ajustare contestată constă în majorarea valorii normale construite, fără TVA, pe baza datelor turce, cu un procent care să permită garantarea unei comparații echitabile cu prețul de export, având în vedere faptul că acesta din urmă include, la rândul său, o sumă

corespunzătoare TVA-ului nerambursabil. Astfel, contrar a ceea ce par să susțină reclamantele, Comisia nu a aplicat cota de TVA în amonte costurilor factorilor de producție utilizate pentru construirea valorii normale și nici nu a scăzut din cuantumul pe care l-ar fi obținut astfel o sumă corespunzătoare aplicării cotei de rambursare a TVA-ului la prețul de export. Rezultă că argumentele reclamantelor care se presupune că susțin prezenta critică nu corespund situației de fapt din speță, astfel încât nu permit să se demonstreze că a doua ajustare contestată este excesivă.

- 163 Prin urmare, este necesar să se respingă a doua critică invocată de reclamante în susținerea celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv și, în consecință, acest aspect în întregime.
- 164 Având în vedere tot ceea ce precedă, trebuie să se concluzioneze că al doilea motiv este întemeiat în ceea ce privește primele două aspecte, deși nu este fondat în ceea ce privește cel de al treilea aspect.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, precum și a articolului 6.8 din Acordul antidumping și a anexei II

- 165 Prin intermediul prezentului motiv, reclamantele, după ce au precizat că nu contestă dreptul Comisiei de a calcula valoarea normală a Sinopec Ningxia pe baza datelor disponibile în sensul articolului 18 (a se vedea punctul 10 de mai sus), invocă două critici. Pe de o parte, ele arată că Comisia nu poate utiliza ca date disponibile în sensul articolului 18 date pe care le-a obținut printr-o primă aplicare a acestui articol. Pe de altă parte, ele reproșează Comisiei că le-a rezervat un tratament penalizator și că nu s-a întemeiat pe „cele mai bune informații disponibile” vizate în anexa II (denumite în continuare „cele mai bune informații disponibile”), referitoare la articolul 6.8 din Acordul antidumping, a cărui transpunere în dreptul Uniunii ar fi asigurată prin articolul 18 din regulamentul de bază.

Cu privire la prima critică

- 166 Reclamantele, susținute de Wegochem, amintesc că datele disponibile în sensul articolului 18 utilizate de Comisie pentru a calcula valoarea normală a Sinopec Ningxia sunt cele referitoare la alte două grupuri de producători-exportatori chinezi care fac parte, ca și ele, din eșantionul reținut de Comisie în temeiul articolului 17 din regulamentul de bază (denumiți în continuare „ceilalți producători-exportatori”), în privința cărora Comisia a aplicat de asemenea articolul 18 din acest regulament. Or, potrivit reclamantelor, odată ce Comisia a utilizat această dispoziție pentru a calcula valoarea normală a unui producător-exportator, datele astfel obținute nu pot constitui date disponibile în sensul articolului 18 care să permită Comisiei să calculeze valoarea normală a unui producător-exportator diferit, inclus în acest eșantion. În susținerea tezei lor, reclamantele invocă, prin analogie, articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, care, deși nu este aplicabil în speță, ar permite să se stabilească existența unui principiu general.
- 167 Comisia, susținută de Kuraray și de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.
- 168 Trebuie amintiți termenii dispozițiilor relevante ale articolului 18 din regulamentul de bază, consacrat „[l]ips[e]i cooperării”, care au următorul cuprins:

„(1) În cazul în care o parte interesată nu permite accesul la informațiile necesare sau nu le furnizează în termenele prevăzute în prezentul regulament sau obstrucționează semnificativ

examinarea, pot fi stabilite constatări preliminare sau finale, pozitive sau negative, pe baza datelor disponibile.

[...]

(5) În cazul în care determinările, inclusiv cele cu privire la valoarea normală, se bazează pe dispozițiile alineatului (1), în speță pe informațiile furnizate în plângere, trebuie, când acest lucru este posibil și ținând seama de termenele prevăzute pentru examinare, să se verifice aceste informații cu ajutorul altor surse independente disponibile, precum listele de prețuri publicate, statisticile oficiale privind importul și evidențele vamale, sau cu ajutorul informațiilor obținute în cursul examinării de la alte părți interesate.

[...]

(6) În cazul în care o parte interesată nu cooperează sau cooperează doar parțial și din această cauză nu sunt comunicate informații pertinente, situația părții respective poate fi mai puțin favorabilă decât în cazul în care ea ar fi cooperat.”

169 În regulamentul atacat, Comisia a considerat că Sinopec Ningxia nu a furnizat toate informațiile necesare pentru calcularea valorii normale a produselor sale. Prin urmare, Comisia a aplicat articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază pentru a stabili această valoare normală. În acest scop, Comisia a utilizat valorile normale ale celorlalți producători-exportatori, pe care le-a stabilit, în parte, în temeiul aceleiași dispoziții.

170 Din moment ce reclamantele invocă, prin analogie, articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, trebuie amintit că această dispoziție prevede următoarele:

„(6) În cazul în care examinarea este limitată de către Comisie în conformitate cu articolul 17, orice taxă antidumping care se aplică importurilor provenind de la exportatorii sau producătorii care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar care nu au fost incluși în examinare, nu depășește marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, indiferent dacă valoarea normală stabilită pentru astfel de părți este determinată în baza articolului 2 alineatele (1)-(6) sau a articolului 2 alineatul (7) litera (a).

În sensul prezentului alineat, Comisia nu ține seama de marjele nule și *de minimis*, nici de marjele stabilite în condițiile prevăzute la articolul 18.”

171 Trebuie arătat că dispozițiile articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază stabilesc regulile aplicabile producătorilor-exportatori care ar fi vrut să facă parte din eșantionul reținut de Comisie în temeiul articolului 17 din acest regulament, dar care în cele din urmă nu au fost incluși în acesta. Astfel, aceste dispoziții vin să protejeze acești exportatori-producători, care nu au putut coopera cu Comisia, în special ca urmare a unei lipse de cooperare din partea producătorilor-exportatori incluși în acest eșantion. Or, situația producătorilor-exportatori incluși în eșantion este atât de diferită de cea a producătorilor-exportatori excluși din eșantion, încât nu este posibilă nicio analogie. Prin urmare, aceste dispoziții nu permit să se stabilească existența unui principiu general care să se opună posibilității Comisiei de a utiliza, ca date disponibile în sensul articolului 18, date pe care aceasta le-a obținut printr-o primă aplicare a acestui articol.

- 172 Pe de altă parte, Wegochem arată în mod eronat că teza reclamantelor este susținută de raportul organului de apel referitor la diferendul „Statele Unite ale Americii – Măsuri antidumping aplicate anumitor produse din oțel laminate la cald din Japonia”, adoptat de OSL la 23 august 2001 (WT/DS 184/AB/R). Astfel, potrivit punctului 123 din acest raport, articolul 9.4 din Acordul antidumping, care, la fel ca articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază, privește stabilirea taxelor antidumping aplicabile producătorilor-exportatori neincluși în eșantionul reținut de autoritatea competentă, „urmărește să împiedice ca exportatorii cărora nu li s-a cerut să coopereze în cursul anchetei să sufere un prejudiciu din cauza lacunelor sau a insuficiențelor în ceea ce privește informațiile comunicate de exportatorii care fac obiectul anchetei”. Departamentul susține teza reclamantelor, acest raport confirmă că scopul acestor dispoziții este cel indicat la punctul 171 de mai sus.
- 173 Dat fiind că reclamantele făceau parte din eșantionul reținut de Comisie în speță, ele beneficiau de posibilitatea de a coopera cu aceasta pentru a evita ca ea să calculeze valoarea normală a Sinopec Ningxia pe baza datelor disponibile în sensul articolului 18. Independent de motivele pentru care nu au putut furniza Comisiei toate elementele pe care aceasta li le-a solicitat, situația lor nu este comparabilă cu cea a producătorilor-exportatori excluși din eșantion.
- 174 Prin urmare, este necesar să se respingă prima critică invocată de reclamante în susținerea celui de al treilea motiv.

Cu privire la a doua critică

- 175 Reclamantele, susținute de Wegochem, amintesc că, în regulamentul atacat, Comisia, în ceea ce privește Sinopec Ningxia, a stabilit valoarea normală pentru fiecare tip de produs vândut de aceasta întemeindu-se pe valoarea normală cea mai ridicată, pentru același tip de produs, pe care o calculase pentru ceilalți producători-exportatori, în loc să utilizeze informațiile verificate referitoare la Sinopec Chongqing. Diferențele dintre procesele de producție urmate de aceasta din urmă și de Sinopec Ningxia nu ar fi relevante, așa cum ar confirma faptul că procesul de producție al Kuraray diferă de cele ale producătorilor-exportatori chinezi. Comisia ar fi utilizat, așadar, date nefiababile, care nu ar constitui cele mai bune informații disponibile și nu ar rezulta dintr-o evaluare comparativă. Comisia ar fi rezervat astfel reclamantelor un tratament penalizator, contrar dreptului OMC, ținând seama și de faptul că marjele de dumping ale celorlalți producători-exportatori ar fi mult mai ridicate decât cele ale Sinopec Chongqing.
- 176 Pe de altă parte, reclamantele contestă teza Comisiei care figurează în considerentul (333) al regulamentului atacat, potrivit căreia niciun element nu permite să se considere că valoarea normală a Sinopec Ningxia pe tip de produs ar fi inferioară valorii normale celei mai ridicate pe tip de produs a celorlalți producători-exportatori. Astfel, datele din dosarul Comisiei ar demonstra că valoarea normală pe care a stabilit-o pentru Sinopec Ningxia este cu 50 % mai mare decât cea a Sinopec Chongqing, în timp ce aceasta din urmă ar practica un preț de export mai ridicat decât cel al Sinopec Ningxia.
- 177 Wegochem subliniază că lipsa elementelor de probă invocată de Comisie în considerentul (333) al regulamentului atacat este lipsită de sens, din moment ce elementele care, potrivit Comisiei, erau necesare pentru a nu utiliza, în ceea ce privește Sinopec Ningxia, valoarea normală cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori ar fi tocmai elementele pe care Sinopec Ningxia nu a fost în măsură să le producă și a căror lipsă a declanșat utilizarea de către Comisie a datelor disponibile în sensul articolului 18.

- 178 Comisia, susținută de Kuraray și de Sekisui, răspunde că nu a încălcat articolul 18 alineatul (6) din regulamentul de bază atunci când a utilizat ca date disponibile în sensul articolului 18 pentru a stabili valoarea normală a fiecărui tip de produs vândut de Sinopec Ningxia valoarea normală cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori. Procedând astfel, Comisia nu ar fi penalizat reclamantele. Comisia precizează, pe de o parte, că a procedat în acest mod pentru motivul că niciun element de probă nu indica faptul că valoarea normală a Sinopec Ningxia pentru fiecare tip de produs era inferioară celei pe care a reținut-o și, pe de altă parte, că nu putea utiliza media valorilor normale ale celorlalți producători-exportatori, din moment ce, procedând astfel, ar fi creat un stimulent pentru producătorii-exportatori pentru a refuza să coopereze în mod selectiv în toate domeniile în care aceștia știau că suportă costuri superioare mediei.
- 179 În plus, Comisia arată că a efectuat o evaluare comparativă a datelor referitoare la ceilalți producători-exportatori, ce utilizau un procedeu de producție asemănător celui al Sinopec Ningxia, în măsura în care toate aceste procedee prevedeau utilizarea cărbunelui. Datele referitoare la Sinopec Chongqing nu ar fi fost adecvate, procesul de producție al acestora prevăzând utilizarea petrolului. Comisia ar fi comparat astfel toate datele de care dispunea și ar fi reținut valorile normale cele mai ridicate dintre cele ale producătorilor-exportatori ale căror procese de producție prevedeau utilizarea cărbunelui. Aceste valori normale ar constitui cele mai bune informații disponibile.
- 180 Kuraray precizează că faptul că procesul său de producție este distinct de cele ale reclamantelor este lipsit de relevanță. Pe de altă parte, recurentele nu și-ar fi dezvoltat suficient argumentele în această privință, care ar fi astfel inadmisibile întrucât nu ar respecta articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 181 Pentru a înțelege rațiunea de a fi a articolului 18 din regulamentul de bază, trebuie amintit că revine Comisiei, în calitate de autoritate care realizează ancheta, sarcina de a stabili existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu. În măsura în care nicio dispoziție din regulamentul de bază nu conferă Comisiei puterea de a constrânge părțile interesate să participe la anchetă sau să prezinte informații, această instituție depinde de cooperarea voluntară a acestor părți pentru a-i furniza informațiile necesare. În acest context, din considerentul (27) al regulamentulului de bază, rezultă că legiuitorul Uniunii a considerat „necesar să se prevadă că, în cazul părților care nu cooperează în mod satisfăcător, se pot utiliza alte informații pentru a stabili constatările și că aceste informații pot fi mai puțin favorabile părților respective decât în cazul în care acestea ar fi cooperat”. Astfel, obiectivul articolului 18 din regulamentul de bază este de a permite Comisiei să continue ancheta chiar dacă părțile interesate ar refuza să coopereze sau ar coopera insuficient. Prin urmare, având în vedere că sunt obligate să coopereze cât mai bine posibil, părțile interesate trebuie să furnizeze toate informațiile de care dispun și pe care instituțiile le consideră necesare pentru a-și stabili concluziile[se vedea prin analogie Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctele 54-56].
- 182 În plus, potrivit jurisprudenței, articolul 18 din regulamentul de bază constituie transpunerea în dreptul Uniunii a articolului 6.8 din Acordul antidumping și a anexei II, în lumina cărora trebuie interpretat în măsura posibilului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, nepublicată, EU:T:2014:271, punctul 40 și jurisprudența citată).

183 Potrivit articolului 6.8 din Acordul antidumping, se prevăd următoarele:

„În cazurile în care o parte interesată refuză accesul la informațiile necesare sau nu le comunică în decursul unei perioade rezonabile sau împiedică derularea investigației într-un mod semnificativ, pot fi realizate determinări preliminare și finale, pozitive sau negative, pe baza datelor efectiv disponibile. Prevederile anexei II trebuie să fie respectate la aplicarea prezentului paragraf.”

184 Anexa II este intitulată „Cele mai bune informații disponibile în sensul articolului 6 alineatul (8)”, dar nu conține o definiție a acestor informații.

185 Articolul 7 din anexa II, care enunță în esență aceleași norme ca cele prevăzute la articolul 18 alineatele (5) și (6) din regulamentul de bază, astfel cum sunt amintite la punctul 168 de mai sus, prevede următoarele:

„Dacă autoritățile trebuie să-și fundamenteze deciziile, inclusiv pe acelea referitoare la valoarea normală, pe baza informațiilor dintr-o sursă secundară, inclusiv informații furnizate în cererea de inițiere a investigației, autoritățile trebuie să facă dovada unei prudențe speciale. În asemenea cazuri, autoritățile trebuie, atunci când este practic posibil, să verifice aceste informații cu alte surse independente de care dispun, de exemplu recurgând la liste publicate de prețuri, statistici de import oficiale sau statistici vamale, precum și recurgând la informațiile obținute de la alte părți interesate în cursul investigației. Este evident, totuși, că dacă o parte interesată nu cooperează și dacă, ca urmare a acestui fapt, informații relevante nu sunt comunicate autorităților, ar putea rezulta pentru această parte o situație mai puțin favorabilă decât dacă ea cooperează în mod efectiv.”

186 Trebuie arătat că anexa II este „încorporat[ă] prin trimitere la articolul 6.8” din Acordul antidumping [raportul Organului de apel referitor la diferendul „Statele Unite – Măsuri antidumping aplicate anumitor produse din oțel laminate la cald originare din Japonia”, adoptat de OSL la 23 august 2001 (WT/DS 184/AB/R, punctul 75)] și că dispozițiile acestei anexe sunt imperative, în pofida faptului că sunt adesea formulate la condițional [raportul grupului special „Statele Unite – Măsuri antidumping și compensatorii aplicate tablelor din oțel originare din India”, adoptat de OSL la 29 iulie 2002 (WT/DS 206/R, punctul 7.56)].

187 Potrivit raportului grupului special privind litigiul „Mexic – Măsuri antidumping definitive privind carnea de vită și orezul”, adoptat de OSL la 20 decembrie 2005 (WT/DS/295/R, punctul 7.238), utilizarea datelor disponibile în fapt în sensul articolului 6.8 din Acordul antidumping nu vizează sancționarea părților care nu furnizează informațiile solicitate de autoritatea competentă. Considerații similare figurează în raportul grupului special privind litigiul „China – Taxe compensatorii și taxe antidumping pentru oțeluri numite magnetice laminate cu grăunți orientați provenind din Statele Unite ale Americii”, adoptat de OSL la 16 noiembrie 2012 (WT/DS/414, punctul 7.391), care subliniază că datele disponibile în fapt în sensul articolului menționat nu ar trebui să fie aplicate într-un mod care să sancționeze o lipsă de cooperare. Acest raport confirmă, de asemenea, că, astfel cum se precizează la articolul 7 din anexa II, ar putea rezulta totuși dintr-o lipsă a cooperării o situație mai puțin favorabilă decât în cazul în care ar exista o cooperare.

188 Cu toate acestea, trebuie amintit de asemenea că instanța Uniunii a statuat deja că, atunci când Comisia își întemeiază concluziile pe datele disponibile, în situațiile în care datele prezentate sunt deficiente, această instituție nu este obligată să explice din ce cauză datele disponibile utilizate erau cele mai bune posibile, din moment ce o astfel de obligație nu reiese nici din articolul 18 din

regulamentul de bază, nici din jurisprudență (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 19 martie 2015, *City Cycle Industries/Consiliul*, T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164, punctul 132).

- 189 *Primo*, rezultă că, atunci când utilizează datele disponibile în sensul articolului 18, Comisia nu are dreptul să sancționeze un producător-exportator pentru motivul că nu a cooperat sau nu a cooperat suficient. *Secundo*, este posibil ca, chiar și atunci când Comisia s-a conformat acestui principiu, partea în cauză să se afle într-o situație mai puțin favorabilă decât cea pe care ar fi avut-o în cazul cooperării depline. Această din urmă constatare este, de altfel, conformă cu modul clar de redactare a articolului 18 alineatul (6) din regulamentul de bază. *Tertio* și în orice caz, Comisia nu este obligată să explice modul în care datele disponibile utilizate erau mai bune.
- 190 Pe de altă parte, trebuie arătat că, deși Comisia nu dispune de o putere discreționară fără limită, potrivit unei jurisprudențe constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze, astfel încât controlul jurisdicțional al acestei largi puteri de apreciere trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 12 mai 2022, *Comisia/Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 191 În plus, controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe aceea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul trebuie să verifice nu numai exactitatea elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente reprezintă toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă acestea sunt de natură să susțină concluziile desprinse (a se vedea Hotărârea din 12 mai 2022, *Comisia/Hansol Paper*, C-260/20 P, EU:C:2022:370, punctul 59 și jurisprudența citată).
- 192 În speță, este cert că, astfel cum rezultă din considerentele (327)-(333) ale regulamentului atacat, întrucât reclamantele nu au putut furniza Comisiei datele de care aceasta considera că are nevoie, aceasta a determinat valoarea normală a Sinopec Ningxia pe baza datelor disponibile în sensul articolului 18. În acest sens, ea a reținut, pentru fiecare tip de produs, valoarea normală cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori, pe care le-a stabilit aplicând articolul 18 din regulamentul de bază pentru factorii de producție produși în regie proprie, precum aburul și electricitatea generate direct pe situl de producție al producătorului-exportator, așa cum rezultă din precizările furnizate de Comisie ca răspuns la o întrebare a Tribunalului. Comisia nu a utilizat, ca date disponibile în sensul articolului 18, datele referitoare la Sinopec Chongqing, pentru motivul că procesul de producție al acesteia, bazat pe petrol, era diferit de procesul de producție al Sinopec Ningxia, bazat pe cărbune, ca și cel al celorlalți producători-exportatori.
- 193 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se constate că, odată ce a luat cunoștință de faptul, necontestat (a se vedea punctul 165 de mai sus), că reclamantele nu erau în măsură să îi furnizeze datele necesare referitoare la Sinopec Ningxia, Comisia a comparat datele care se aflau în posesia sa. Prin urmare, reclamantele reproșează Comisiei în mod greșit că nu a efectuat o analiză

comparativă a datelor aflate la dispoziția sa, deși reiese din jurisprudența amintită la punctul 188 de mai sus că aceasta nu era obligată să explice modul în care datele disponibile utilizate erau mai bune.

- 194 În ceea ce privește temeinicia alegerii efectuate de Comisie, trebuie arătat că, în exercitarea largii sale puteri de apreciere, aceasta putea considera, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că datele referitoare la Sinopec Chongqing nu erau datele cele mai pertinente, din cauza faptului că procesul de producție al Sinopec Ningxia prezenta mai multe similitudini cu cele ale celorlalți producători-exportatori decât cu cele ale Sinopec Chongqing, aceasta din urmă fiind singura care utilizează petrol ca materie primă, iar nu cărbune. Astfel, după cum a subliniat Comisia în considerentul (332) al regulamentului atacat, calcularea valorii normale se bazează pe factorii de producție, inclusiv pe materiile prime și pe rata de utilizare a acestora.
- 195 Această concluzie nu este repusă în discuție de celelalte argumente ale reclamantelor.
- 196 *Primo*, acestea invocă faptul că Sinopec Chongqing și Sinopec Ningxia fac parte din același grup, că cele două societăți își efectuează vânzările către Uniune prin intermediul aceleiași societăți afiliate Sinopec Central-China și că toate aceste societăți aplică tarife similare, atât pe piața chineză, cât și pe piața Uniunii. Reclamantele fac de asemenea trimitere la observațiile lor cu privire la informarea finală, în care susținuseră că aceste elemente nu erau repuse în discuție de faptul că procesul de producție al Sinopec Chongqing era diferit de cel al Sinopec Ningxia.
- 197 Cu toate acestea, mai întâi, este necesar să se arate că, în cazul determinării valorii normale, precum în speță, prețurile pe care aceste societăți le practică în China nu sunt relevante. Apoi, calcularea valorii normale în temeiul articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază este independentă de prețul de export. În sfârșit, nu este în mod vădit eronat să se considere că procesul de producție are un impact asupra construirii valorii normale potrivit acestei dispoziții.
- 198 *Secundo*, reclamantele, susținute de Wegochem, arată că valorile normale ale celorlalți producători-exportatori nu pot fi cele mai bune informații disponibile, din moment ce aceste valori normale au fost stabilite pe baza, în parte, a datelor disponibile în sensul articolului 18.
- 199 Cu toate acestea, trebuie arătat că Comisia, confruntându-se cu faptul că reclamantele nu erau în măsură să îi furnizeze datele cerute pentru ca aceasta să poată calcula valoarea normală a Sinopec Ningxia pe baza datelor referitoare la aceasta, era obligată să utilizeze datele disponibile în sensul articolului 18. În acest sens, ea trebuia să decidă care erau datele cele mai relevante dintre datele referitoare la Sinopec Chongqing și cele referitoare la ceilalți producători-exportatori. Dacă aceste din urmă date ar fi fost, la rândul lor, stabilite în parte prin aplicarea articolului 18 din regulamentul de bază, cele referitoare la Sinopec Chongqing priveau în schimb o societate al cărei proces de producție era diferit de cel al Sinopec Ningxia într-o măsură mult mai mare decât procesele de producție ale celorlalți producători-exportatori.
- 200 În speță, este necesar să se constate că Comisia, în exercitarea largii sale puteri de apreciere, se putea întemeia pe gradul de similitudine dintre procesele de producție utilizate de producătorii-exportatori pentru a selecționa datele disponibile relevante. În această privință, este necesar să se arate că, prin hotărârea pronunțată astăzi, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material/Comisia (T-763/20), având ca obiect o acțiune îndreptată împotriva regulamentului atacat formulată de un producător-exportator ale cărui date au fost utilizate ca date disponibile în sensul articolului 18 în privința Sinopec Ningxia, Tribunalul a respins motivul acestui producător-exportator întemeiat pe încălcarea articolului 18 din

regulamentul de bază. În sfârșit, așa cum s-a constatat la punctele 170-174 de mai sus, contrar celor susținute de reclamante, nu există un principiu general care să se opună unei duble aplicări a articolului menționat.

- 201 În consecință, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a ales să utilizeze datele celorlalți producători-exportatori în locul celor ale Sinopec Chongqing.
- 202 *Tertio*, reclamantele invocă punctul 27 din Hotărârea din 30 aprilie 2013, Alumina/Consiliul (T-304/11, EU:T:2013:224). Potrivit acestei hotărâri, atunci când valoarea normală nu poate fi stabilită în temeiul articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de bază, construirea sa în temeiul articolului 2 alineatele (3) și (6) din acest regulament urmărește să stabilească o valoare normală care să fie cea mai apropiată posibil de prețul de vânzare al unui produs, așa cum ar fi dacă produsul în cauză ar fi vândut în țara de origine sau de export în cadrul unor operațiuni comerciale normale.
- 203 Cu toate acestea, Comisia nu își depășește larga putere de apreciere atunci când consideră că faptul de a se întemeia pe date referitoare la o societate care utilizează un proces de producție diferit de cel utilizat de societatea a cărei valoare normală trebuie construită nu este calea care permite cel mai bine urmărirea obiectivului vizat de jurisprudența citată la punctul 202 de mai sus.
- 204 *Quarto*, reclamantele se întemeiază pe punctele 121 și 137 din Hotărârea din 3 mai 2018, Distillerie Bonollo și alții/Consiliul (T-431/12, EU:T:2018:251), pentru a susține că diferențele referitoare la procesele de producție nu sunt relevante.
- 205 Or, în Hotărârea din 3 mai 2018, Distillerie Bonollo și alții/Consiliul (T-431/12, EU:T:2018:251), Tribunalul a arătat că produsul în cauză avea aceleași caracteristici și era destinat aceluiași utilizări de bază, independent de procesul de producție utilizat dintre cele două care erau relevante. Acesta a concluzionat că compararea valorii normale calculate pe baza datelor referitoare la unul dintre procesele de producție cu prețul de export calculat pe baza datelor referitoare la celălalt proces de producție nu era contrară articolului 2 din regulamentul de bază.
- 206 În speță, prezentul motiv nu privește comparația dintre valoarea normală și prețul de export, ci comparația dintre diferite date pe care Comisia le putea utiliza ca date disponibile în sensul articolului 18 pentru a stabili valoarea normală a Sinopec Ningxia, comparație în urma căreia Comisia era obligată să aleagă datele cele mai relevante.
- 207 Rezultă că jurisprudența invocată de reclamante nu permite să se considere că, din cauza diferențelor dintre procesul de producție al Sinopec Chongqing și cel al Sinopec Ningxia, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a exclus să se întemeieze pe datele referitoare la Sinopec Chongqing.
- 208 *Quinto*, reclamantele susțin că, în dreptul OMC, există un principiu general potrivit căruia trebuie utilizate informații cât mai apropiate posibil de producătorul-exportator în cauză.
- 209 Reclamantele întemeiază existența acestui pretins principiu general pe punctul 6.34 din raportul Organului de apel referitor la diferendul „Uniunea Europeană – Măsuri antidumping privind biomotorina originară din Argentina”, adoptat de OSL la 26 octombrie 2016 (WT/DS 473/AB/R), punct în care se găsește o interpretare a articolului 2.2.2 din Acordul antidumping, care se referă la costurile VAG și la profitul producătorilor-exportatori. Or, reclamantele nu sunt în măsură să

justifice de ce ar fi posibil să se efectueze o interpretare prin analogie cu această dispoziție a articolului 6.8 din Acordul antidumping, care corespunde articolului 18 din regulamentul de bază, dispoziție a cărei încălcare este invocată în cadrul prezentului motiv.

- 210 *Sexto*, reclamantele susțin că, din moment ce, în cadrul analizei subcotării prețurilor, Comisia nu a atribuit importanță diferențelor dintre procesul de producție al Kuraray și al acestora, nu avea dreptul să considere că datele referitoare la valoarea normală a Sinopec Chongqing nu erau cele mai bune informații disponibile, din cauza faptului că procesul de producție al acesteia era diferit de cel al Sinopec Ningxia. Cu toate acestea, trebuie arătat că analiza subcotării prețurilor nu este relevantă pentru evaluarea valorii normale. Prin urmare, acest argument trebuie respins ca nefondat, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea sa, contestată de Kuraray (a se vedea punctul 180 de mai sus).
- 211 Întrucât s-a constatat că Comisia avea dreptul să excludă, ca date pertinente, datele referitoare la Sinopec Chongqing și că le putea utiliza pe cele referitoare la ceilalți producători-exportatori, este necesar să se examineze alegerea Comisiei constând în a reține, pentru fiecare tip de produs vândut de Sinopec Ningxia, valoarea normală cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori.
- 212 Dacă, alegând valoarea normală cea mai ridicată, Comisia a efectuat în mod necesar o comparație între valorile normale ale celorlalți producători-exportatori, trebuie să se verifice dacă, procedând astfel, astfel cum susțin reclamantele, aceasta le-a sancționat din cauza lipsei lor de cooperare, cu încălcarea principiilor amintite la punctul 187 de mai sus.
- 213 În această privință, pe de o parte, rezultă din jurisprudență că o prezumție, chiar dacă este dificil de răsturnat, rămâne în limite acceptabile atât timp cât este proporțională cu scopul legitim urmărit, cât timp există posibilitatea de a face proba contrară și cât timp este asigurat dreptul la apărare (a se vedea Hotărârea din 18 iulie 2013, Schindler Holding și alții/Comisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, punctul 107 și jurisprudența citată).
- 214 Pe de altă parte, reiese din articolul 18 din regulamentul de bază că legiuitorul Uniunii nu a intenționat să stabilească o prezumție legală care să permită să se deducă în mod direct din lipsa cooperării părților interesate sau vizate că valoarea normală, pe tip de produs, nu este inferioară celei mai ridicate, pe tip de produse, a valorilor normale ale celorlalți producători-exportatori care au cooperat și, prin urmare, care scutesc instituțiile Uniunii de orice cerință de probă. Cu toate acestea, ținând seama de posibilitatea recunoscută de jurisprudență, în materie de măsuri de protecție comercială, de a stabili concluzii, chiar și definitive, pe baza datelor disponibile și de a trata partea care nu cooperează sau care cooperează doar parțial într-un mod mai puțin favorabil decât în cazul în care ar fi cooperat, este la fel de evident că instituțiile Uniunii sunt autorizate să se bazeze pe un ansamblu de indicii concordante care le permit să aleagă, dintre datele disponibile, în sensul articolului 18 din regulamentul de bază, pe cele care sunt cele mai pertinente. Orice altă soluție ar risca să compromită eficacitatea măsurilor de protecție comercială a Uniunii ori de câte ori instituțiile Uniunii se confruntă cu refuzul cooperării în cadrul stabilirii valorii normale (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 4 septembrie 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctele 36 și 37).

- 215 În speță, în considerentul (329) al regulamentului atacat, Comisia a afirmat în esență că, din cauza deficiențelor semnificative și grave în declararea costurilor de producție, valoarea normală pentru Sinopec Ningxia fusese calculată pe baza informațiilor furnizate de ceilalți producători-exportatori cooperanți. Comisia a adăugat că a utilizat cea mai mare valoare normală construită a celorlalți producători-exportatori cooperanți.
- 216 În considerentul (333) al regulamentului atacat, după ce a răspuns la afirmațiile formulate de un producător-exportator inclus în eșantion și de un producător-utilizator din Uniune împotriva metodologiei aplicate în privința Sinopec Ningxia, Comisia a arătat că, „[d]at fiind că nu a fost în măsură să verifice și, prin urmare, să utilizeze datele furnizate de Sinopec Ningxia pentru calcularea valorii sale normale, niciun element nu permitea să se considere că valoarea normală a Sinopec Ningxia pe tip de produs [era] mai mică decât valoarea normală cea mai ridicată pe tip de produs a celorlalți producători cooperanți care utiliz[au] primele materiale”.
- 217 În această privință, Comisia a recunoscut de altfel, în cursul ședinței, că, în considerentul (333) al regulamentului atacat, a aplicat o prezumție potrivit căreia valoarea normală, pe tip de produs, a Sinopec Ningxia nu era inferioară celei mai ridicate, pe tip de produs, a valorilor normale ale celorlalți producători-exportatori.
- 218 Prin urmare, trebuie să se observe că, în considerentele (329) și (333) ale regulamentului atacat, Comisia, în urma constatării lipsei de cooperare din partea reclamantelor, a aplicat o prezumție potrivit căreia valoarea normală, pe tip de produs, a Sinopec Ningxia nu este inferioară celei mai ridicate, pe tip de produs, dintre valorile normale ale celorlalți producători-exportatori.
- 219 În plus, Comisia, întrebată în ședință în mod specific cu privire la aspectul dacă dosarul conținea elemente care să permită justificarea în mod pozitiv a utilizării sistematice, pentru Sinopec Ningxia, a valorii normale celei mai ridicate dintre cele ale celorlalți producători-exportatori, a răspuns că elementul din dosar pe care s-a întemeiat era lipsa cooperării din partea reclamantelor.
- 220 În consecință, este necesar să se constate că, prin aplicarea prezumției sus-menționate, Comisia a săvârșit o eroare de drept. Astfel, potrivit raționamentului urmat de Comisie, pentru a putea răsturna prezumția menționată la punctul 218 de mai sus, reclamantele ar fi trebuit să furnizeze Comisiei informațiile a căror nefurnizare constituie tocmai factorul care a declanșat utilizarea de către Comisie a datelor disponibile în sensul articolului 18.
- 221 Având în vedere toate considerațiile care precedă, prezentul motiv trebuie admis în măsura în care Comisia a calculat valoarea normală a Sinopec Ningxia reținând, pentru fiecare tip de produs, valoarea normală cea mai ridicată dintre cele ale celorlalți producători-exportatori, iar acest motiv trebuie respins în rest.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării prețurilor și pe încălcarea articolului 3 alineatul (6) din același regulament

- 222 Al patrulea motiv cuprinde trei aspecte, toate referitoare la încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază. Mai precis, aceste aspecte sunt întemeiate, primul, pe lipsa unei analize a subcotării prețurilor pe segment de piață, al doilea, pe lipsa ajustării care să permită să se țină seama de diferența de calitate dintre, pe de o parte, PVA importați și, pe de altă parte,

PVA produși în Uniune și, al treilea, pe lipsa stabilirii subcotării prețurilor pentru produsul în cauză în ansamblul său. Reclamantele invocă de asemenea încălcarea corelativă a articolului 3 alineatul (6) din acest regulament.

- 223 Din moment ce Comisia, pe lângă contestarea temeiniciei acestui motiv, arată că acesta nu este operant, este necesar să se examineze în prealabil acest aspect.

Cu privire la caracterul operant al celui de al patrulea motiv

- 224 Potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul unei acțiuni în anulare, este considerat inoperant un motiv care, chiar în ipoteza în care ar fi întemeiat, ar fi inapt să determine anularea urmărită de reclamant (Ordonanța din 26 februarie 2013, Castiglioni/Comisia, T-591/10, nepublicată, EU:T:2013:94, punctul 45, și Hotărârea din 15 ianuarie 2015, Franța/Comisia, T-1/12, EU:T:2015:17, punctul 73; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2000, EFMA/Consiliul, C-46/98 P, EU:C:2000:474, punctul 38).
- 225 Comisia arată că, în regulamentul atacat, pe lângă faptul că a examinat subcotarea prețurilor importurilor, a constatat existența unei blocări a prețurilor PVA vânduți de industria Uniunii, astfel cum rezultă din considerentele (460)-(462), (473) și (490) ale acestui regulament. Reclamantele nu ar fi explicat modul în care constatările sale referitoare la acest blocaj ar fi insuficiente pentru a-și susține concluzia potrivit căreia importurile care fac obiectul unui dumping cauzau un prejudiciu industriei Uniunii. Astfel, al patrulea motiv, prin care reclamantele contestă examinarea subcotării prețurilor importurilor, ar fi inoperant.
- 226 Reclamantele răspund că simple declarații, nesuținute de probe, cu privire la blocarea prețurilor nu permit remedierea încălcărilor articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază pe care le invocă prin prezentul motiv.
- 227 Trebuie amintiți termenii dispozițiilor relevante ale articolului 3 din regulamentul de bază, care are următorul cuprins:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, amenințarea cu un prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii a Uniunii și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă a:

(a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Uniunii; și

(b) a efectului acestor importuri asupra industriei Uniunii.

(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri

au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei respective a Uniunii implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii [...]

(6) Trebuie demonstrat cu ajutorul tuturor elementelor doveditoare pertinente prezentate în legătură cu alineatul (2) că importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu în sensul prezentului regulament. Concret, acest lucru implică demonstrarea faptului că volumul și/sau nivelurile prețurilor menționate la alineatul (3) au un impact asupra industriei Uniunii în sensul alineatului (5) și că acest impact este de asemenea natură încât poate fi considerat important.”

- 228 Dispozițiile articolului 3 alineatele (2), (3), (5) și (6) din regulamentul de bază prezintă o similitudine importantă, chiar o identitate cu cele ale articolului 3.1, ale articolului 3.2 și ale articolului 3.5 din Acordul antidumping. Prin urmare, se aplică principiile amintite la punctele 20-22.
- 229 Potrivit raportului Organului de apel privind litigiul „China – Taxe compensatorii și taxe antidumping pentru oțeluri numite magnetice laminate cu grăunți orientați provenind din Statele Unite ale Americii”, adoptat de OSL la 16 noiembrie 2012 (WT/DS 414/AB/R, punctul 137), elementele pertinente pentru examinarea subcotării semnificative a prețurilor pot fi diferite de cele care sunt pertinente pentru examinarea scăderii semnificative a prețurilor sau a împiedicării semnificative a creșterii prețurilor. În consecință, chiar dacă prețurile importurilor în cauză nu sunt subcotate într-o măsură semnificativă în raport cu cele ale produselor naționale similare, aceste importuri ar putea avea totuși un efect de scădere a prețurilor sau de împiedicare a creșterii prețurilor interne.
- 230 De asemenea, rezultă din raportul grupului special privind litigiul „Coreea – Taxe antidumping care vizează valvele pneumatice originare din Japonia”, adoptat de OSL la 30 septembrie 2019 (WT/DS 504/R, punctul 7.299), că, deși existența unei subcotări a prețurilor importurilor este adesea invocată ca element care sugerează că importurile care fac obiectul unui dumping au ca efect diminuarea prețurilor sau împiedicarea creșterii prețurilor practicate de industria din țara importatoare, autoritatea competentă poate considera în mod corespunzător că importurile care fac obiectul unui dumping au ca efect diminuarea prețurilor sau împiedicarea creșterii prețurilor chiar și în absența subcotării.
- 231 În cazul de față, părțile sunt de acord că, în principiu, o blocare a prețurilor practicate de industria din Uniune poate avea loc chiar și în lipsa subcotării prețurilor importurilor.
- 232 Cu toate acestea, deși, potrivit Comisiei, constatările care figurează în regulamentul atacat în legătură cu existența unei blocări a prețurilor practicate de industria Uniunii sunt independente de cele privind subcotarea prețurilor importurilor, reclamantele susțin că acest blocaj este o consecință a subcotării respective.

233 Trebuie amintit că considerentul (490) al regulamentului atacat are următorul cuprins:

„Analiza indicatorilor de prejudiciu de la considerentele (398)-(478) arată că situația economică a industriei din Uniune s-a înrăutățit în cursul perioadei examinate și că această situație a coincis cu o creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unui dumping originare din țara în cauză, despre care s-a constatat că au subcotat prețurile practicate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă și au cauzat suprimarea semnificativă a prețurilor, întrucât industria din Uniune nu a fost în măsură să își crească prețurile în conformitate cu creșterea costului de producție.”

234 Dată fiind simpla conjuncție „și” care apare, în anumite versiuni lingvistice ale regulamentului atacat, între expresiile „au subcotat prețurile practicate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă” și „au cauzat suprimarea semnificativă a prețurilor”, considerentul (490) al regulamentului atacat ar putea fi interpretat în sensul că creșterea semnificativă a importurilor din China a determinat, pe de o parte, o subcotare a prețurilor și, pe de altă parte, o blocare a prețurilor care ar fi autonomă în raport cu subcotarea prețurilor.

235 Cu toate acestea, trebuie stabilit dacă regulamentul atacat conține o analiză a legăturii dintre această blocare a prețurilor și creșterea importurilor care s-ar întemeia pe alte elemente decât cele referitoare la subcotarea prețurilor.

236 În această privință, Comisia invocă considerentele (460)-(462) și (473) ale regulamentului atacat.

237 Din considerentele (460)-(462) și (473) ale regulamentului atacat rezultă că Comisia a studiat evoluția prețurilor de vânzare practicate de industria Uniunii și a constatat că aceste prețuri au crescut cu 14 % în perioada examinată, în timp ce costul unitar de producție a crescut cu 24 %, ca urmare a creșterii prețului principalei materii prime utilizate. Aceasta a arătat că presiunea asupra prețurilor exercitată de importurile din China a împiedicat industria din Uniune să își majoreze și mai mult prețurile și să compenseze această creștere.

238 Rezultă că considerentele (460)-(462) și (473) ale regulamentului atacat nu pot fi interpretate în sensul că blocarea prețurilor industriei Uniunii decurge din alți factori decât subcotarea prețurilor importurilor. Într-adevăr, motivul pentru care această industrie, în ciuda creșterii semnificative a costului unitar de producție, nu și-a majorat prețurile într-o măsură corespunzătoare constă în presiunea exercitată de importurile care fac obiectul unui dumping. Această presiune rezultă din faptul că prețurile practicate de producătorii-exportatori chinezi sunt mai mici decât prețurile industriei din Uniune, ceea ce corespunde existenței unei subcotări a prețurilor importurilor.

239 Pe de altă parte, Comisia invocă în mod eronat punctele 95-99 din Hotărârea din 14 septembrie 2022, Methanol Holdings (Trinidad)/Comisia (T-744/19, atacată cu recurs, EU:T:2022:558), și punctele 257-261 din Hotărârea din 14 septembrie 2022, Nevinnomyskiy Azot și NAK „Azot”/Comisia (T-865/19, nepublicată, atacată cu recurs, EU:T:2022:559). Astfel, mai întâi, în ceea ce privește prima dintre aceste hotărâri, problema tratată în punctele pe care se întemeiază Comisia privea admisibilitatea unei critici invocate în replică, în timp ce, în speță, al patrulea motiv a fost invocat în cererea introductivă. În plus, în aceste două hotărâri, la punctele imediat următoare celor pe care se întemeiază Comisia, Tribunalul a subliniat că exista o legătură între, pe de o parte, subcotarea prețurilor și, pe de altă parte, scăderea și blocarea prețurilor. Astfel, Tribunalul nu a atribuit o valoare autonomă scăderii sau blocării prețurilor în constatarea existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii.

- 240 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se concluzioneze că, contrar celor susținute de Comisie, al patrulea motiv este operant, astfel încât problema temeiniciei sale trebuie examinată.

Cu privire la temeinicia celui de al patrulea motiv

– Cu privire la primul aspect

- 241 Reclamantele susțin că, contrar celor reținute de Comisie în regulamentul atacat, piața PVA este împărțită în două segmente. Primul segment ar privi clasele de PVA de înaltă calitate, caracterizate prin intervale de viscozitate și de hidroliză înguste, printr-un conținut scăzut de metanol, printr-un conținut scăzut de cenușă și prin particule de dimensiuni mai mici. Aceste clase de PVA ar fi vândute la prețuri mai ridicate. Al doilea segment ar privi clasele de calitate inferioară, caracterizate prin intervale de viscozitate și hidroliză largi, printr-un conținut ridicat de metanol, printr-un conținut ridicat de cenușă și prin particule de dimensiuni mai mari. Aceste clase de PVA ar fi vândute la prețuri mai mici.
- 242 Reclamantele subliniază că, deși, în teorie, anumite industrii care utilizează clase de PVA de calitate inferioară s-ar putea orienta spre clase de PVA de calitate superioară, o astfel de schimbare ar fi lipsită de sens din punct de vedere economic. Industriile care utilizează clase de PVA de calitate superioară nu ar putea, în ceea ce le privește, să le înlocuiască cu clase de calitate inferioară.
- 243 Din cauza diferențelor semnificative în termeni de preț și de calitate între clasele de PVA care aparțin primului sau celui de al doilea segment de piață sus-menționate, aceste clase nu ar fi direct interschimbabile din punctul de vedere al cererii.
- 244 Potrivit reclamantelor, din moment ce piața PVA este împărțită între cele două segmente sus-menționate, Comisia era obligată să ia în considerare existența acestora în analiza subcotării prețurilor, având în vedere în special faptul că numeroși producători chinezi produceau în principal PVA care aparțineau segmentului inferior, în timp ce PVA produși în Uniune aparțineau în general segmentului superior.
- 245 În susținerea argumentelor lor, reclamantele invocă în special raportul organului de apel referitor la diferendul „China – Măsuri de instituire a unor taxe antidumping asupra tuburilor fără sudură din oțel inoxidabil de înaltă performanță provenind din Japonia”, adoptat de OSL la 28 octombrie 2015 (WT/DS 454/AB/R, punctul 5.181) (denumit în continuare „raportul HP-SSST”).
- 246 În urma pronunțării Hotărârii din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), reclamantele, ca răspuns la o întrebare scrisă a Tribunalului, și-au precizat argumentele în raport cu concluziile care decurg din această hotărâre, prin care Curtea a anulat Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), pe care o invocaseră în memoriile lor. În opinia lor, prezenta cauză corespunde celor trei împrejurări excepționale, care rezultă din hotărârea menționată a Curții, pentru ca Comisia să nu se poată limita la examinarea subcotării prețurilor pe baza numerelor de control al produsului (denumite în continuare „NCP”), ci să fie obligată să efectueze o analiză pe segment de piață. Astfel, în primul rând, piața PVA ar fi compusă din două segmente distincte, în

al doilea rând, prețurile PVA ar fi sensibil diferite în funcție de segment și, în al treilea rând, vânzările de PVA produse de industria Uniunii s-ar concentra pe segmentul PVA de înaltă calitate, în timp ce importurile din China s-ar concentra pe segmentul PVA de calitate inferioară.

- 247 Comisia, susținută de Kuraray și de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.
- 248 Dispozițiile relevante ale articolului 3 din regulamentul de bază au fost amintite la punctul 227 de mai sus.
- 249 Potrivit jurisprudenței, calcularea subcotării prețului importurilor este realizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, în scopul stabilirii existenței unui prejudiciu suferit de industria Uniunii din cauza acestor importuri și este utilizată, la o scară mai largă, în vederea evaluării prejudiciului respectiv și a stabilirii marjei prejudiciului, mai precis a nivelului de înlăturare a prejudiciului respectiv (a se vedea prin analogie Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 176). În acest scop, Comisia beneficiază de o largă putere de apreciere (a se vedea Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 36 și jurisprudența citată).
- 250 Regulamentul de bază nu conține o definiție a noțiunii de „subcotare a prețului” și nu prevede nicio metodă de calcul al acesteia din urmă (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 73; a se vedea de asemenea prin analogie Hotărârea din 10 aprilie 2019, Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia, T-301/16, EU:T:2019:234, punctul 175).
- 251 Cu toate acestea, reiese din înșiși termenii articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază că metoda urmată pentru a stabili o eventuală subcotare a prețurilor trebuie, în principiu, să fie realizată la nivelul „produsului similar”, în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul menționat, chiar dacă acesta poate fi compus din diferite tipuri de produs care aparțin mai multor segmente de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 74 și jurisprudența citată).
- 252 Prin urmare, regulamentul de bază nu impune Comisiei, în principiu, nicio obligație de a efectua o analiză a existenței subcotării prețurilor la alt nivel decât cel al produsului similar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 75).
- 253 Această interpretare este confirmată de punctul 5.180 din raportul HP-SSST, invocat de reclamante, potrivit căruia autoritatea competentă nu este obligată, în temeiul articolului 3.2 din Acordul antidumping, să stabilească existența unei subcotări a prețurilor pentru fiecare dintre tipurile de produs vizate de anchetă sau în ceea ce privește întreaga gamă de produse care constituie produsul național similar (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 76).
- 254 Totuși, așa cum confirmă punctul 5.180 din raportul HP-SSST, din moment ce, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia este obligată să efectueze o „examinare obiectivă” a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor produselor similare din industria Uniunii, această instituție este obligată să țină seama în analiza sa privind subcotarea prețurilor de toate elementele de probă pozitive relevante, inclusiv, dacă este

cazul, de cele referitoare la diferitele segmente de piață ale produsului avut în vedere (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 77).

- 255 De asemenea, rezultă din jurisprudență că examinarea subcotării prețurilor pe baza unei metode care constă în efectuarea unei comparații NCP cu NCP (denumită în continuare „metoda NCP”) permite, într-o anumită măsură, să se țină seama de eventuala segmentare a pieței produsului în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 106, 113 și 114).
- 256 Nu este mai puțin adevărat că, pentru a asigura obiectivitatea analizei subcotării prețurilor, Comisia poate, în anumite împrejurări, să fie obligată să efectueze o astfel de analiză la nivelul segmentelor pieței produsului în cauză, chiar dacă larga putere de apreciere de care dispune această instituție, în special pentru stabilirea existenței unui prejudiciu (a se vedea punctul 249 de mai sus), se extinde cel puțin la deciziile referitoare la alegerea metodei de analiză, la datele și la probele care trebuie colectate, la metoda de calcul care trebuie utilizată pentru a stabili marja de subcotare, precum și la interpretarea și la evaluarea datelor colectate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 78).
- 257 Astfel, o analiză suplimentară a subcotării prețurilor, care constă, în plus față de aplicarea metodei NCP, în compararea prețurilor în cadrul fiecărui segment, se poate impune Comisiei în anumite circumstanțe excepționale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 111).
- 258 Aceste circumstanțe excepționale se referă atât la existența unei segmentări caracterizate a pieței produsului în cauză, care implică variații importante între segmentele de piață (condiție denumită în continuare „prima condiție”), cât și a unei situații marcate de o concentrare puternică a vânzărilor interne și a importurilor care fac obiectul unui dumping pe segmente distincte (condiție denumită în continuare „a doua condiție”) (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctele 79-81, 110 și 111).
- 259 În lumina acestor considerații și a celor privind întinderea controlului jurisdicțional expuse la punctele 190 și 191 de mai sus este necesar să se examineze argumentele reclamantelor invocate în susținerea prezentului aspect al celui de al patrulea motiv.
- 260 În regulamentul atacat, Comisia a arătat următoarele:
- „(60) Informațiile colectate în timpul anchetei au arătat, de asemenea, că unele dintre aceste clase (vândute atât de industria din Uniune, cât și de producători-exportatori) au o gamă largă de aplicații și, în general, au un preț mai mic. Alte grade mai specializate, concepute pentru aplicații care corespund unor specificații stricte, sunt, în medie, mai scumpe. Aceste clase sunt vândute și de Uniune, și de producătorii-exportatori.
- (61) În pofida unui număr mare de clase, Comisia a constatat că nu există segmente definite pe piața PVA. Diverși utilizatori pot achiziționa o serie de clase de PVA, în funcție de specificațiile tehnice necesare lor. Pentru unii utilizatori, conținutul de cenușă este elementul cel mai important, pentru alții, viscozitatea, iar câțiva pot utiliza în mare măsură oricare dintre specificații. Fiecare industrie utilizatoare poate utiliza interschimbabil un set diferit de clase de

PVA. Chiar dacă anumiți utilizatori [...] sunt mai limitați în ceea ce privește numărul de clase pe care le pot utiliza, gama lor de clase se suprapune cu cea a altor tipuri de utilizatori, care se pot aproviziona cu o gamă mai largă de clase.

(62) Din motivele de mai sus, Comisia a concluzionat că toate clasele concurează între ele, cel puțin într-o anumită măsură și, prin urmare, o analiză a segmentului nu a fost necesară sau adecvată în acest caz [...]

(64) Analiza efectuată de Comisie a confirmat faptul că diversele clase, astfel cum este explicat la considerentul 61, sunt interschimbabile, cel puțin într-o anumită măsură. Chiar dacă este adevărat că anumiți utilizatori se pot aproviziona numai cu un set limitat de clase pentru aplicațiile lor, aceste clase nu sunt utilizabile exclusiv de un utilizator aparținând industriei din aval, ci corespund unor clase utilizate în alte aplicații din aval. În plus, ancheta a arătat că producătorii-exportatori chinezi furnizează clase pentru toate cele patru aplicații principale ale PVA și concurează complet cu clasele vândute de industria din Uniune.

[...]

(78) [D]iversele clase de PVA au în comun caracteristicile de bază, iar utilizările lor sunt, în mare măsură, identice și interschimbabile. Nivelurile de conținut de metanol sau de cenușă nu definesc, singure, aplicațiile sau prețul produsului în cauză, deoarece combinația cu alte caracteristici relevante, cum ar fi viscozitatea și hidroliza, este cea care definește caracteristicile clasei, posibila sa utilizare finală și prețul de vânzare.

(79) Dovezile colectate în cadrul anchetei au arătat că diferența medie de preț între clasele de PVA având un «conținut mic de cenușă» și cele având un «conținut standard de cenușă» este de aproximativ 10 %. Cu toate acestea, prețurile PVA pot varia până la 40 % între clasele de PVA având același conținut de cenușă. În plus, anumite clase presupuse mai ieftine, având un conținut «standard» de cenușă, pot fi cu până la 27 % mai scumpe decât cele având un «conținut mic de cenușă». Prin urmare, nu se poate concluziona, astfel cum au pretins părțile interesate, că piața Uniunii era divizată în PVA de calitate superioară (produs de industria din Uniune) și PVA de calitate inferioară (importat din [China]), pe baza conținutului de cenușă și de metanol, și nici că această presupusă divizare este reflectată în prețuri și în costurile de producție. Dimpotrivă, mai multe clase cu specificații «normale» simplificate sunt de asemenea în concurență cu clase pretins «de vârf» ale produsului similar.”

- 261 În consecință, Comisia a exclus atât existența unei segmentări caracterizate a pieței PVA, cât și concentrarea puternică a vânzărilor din industria Uniunii și a importurilor care fac obiectul unui dumping pe două segmente distincte.
- 262 Din moment ce Comisia era obligată să efectueze o examinare obiectivă a subcoterii prețurilor (a se vedea punctele 254 și 256 de mai sus), este necesar să se verifice dacă constatările sale sunt suficient susținute de elementele din dosarul procedurii care au condus la adoptarea regulamentului atacat, inclusiv de cele care nu sunt menționate în mod explicit în regulamentul atacat (a se vedea punctul 152 de mai sus).
- 263 În speță, Tribunalul a solicitat Comisiei să precizeze elementele din dosar care i-au permis să excludă atât existența unei piețe segmentate, cât și concentrarea importurilor și a vânzărilor industriei Uniunii în segmente distincte.

- 264 În această privință, Comisia a făcut referire la răspunsurile utilizatorilor PVA la cererea sa de informații privind achizițiile lor de PVA cu NCP și la datele pe care i le-a furnizat Kuraray.
- 265 În ceea ce privește lipsa unei segmentări caracterizate, Comisia a prezentat un exemplu de cerere de informații, deși nu a furnizat răspunsurile primite, calificate drept confidențiale. Aceasta a depus de asemenea un extras de pe site-ul internet al Kuraray. În ședință, fără a fi contrazisă de reclamante, Comisia a precizat că o versiune precedentă a acestui extras figura în dosarul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat.
- 266 Trebuie constatat că extrasul de pe site-ul internet al Kuraray demonstrează că mai multe clase de PVA își găsesc utilizările principale atât în industrii care sunt menite să utilizeze PVA de calitate ridicată, cât și în industrii care sunt menite să utilizeze PVA de calitate mai slabă. Așa cum observă Comisia, mai multe clase de PVA utilizate în industria hârtiei și a adezivilor sunt de asemenea utilizate în industria polimerizării în emulsie și a producției de butiral de polivinil. În consecință, acest extras permite confirmarea faptului că piața PVA nu prezintă o segmentare caracterizată.
- 267 Pe de altă parte, trebuie arătat că, din moment ce prima condiție privește existența unei segmentări caracterizate a produsului în cauză, pentru a exclude îndeplinirea acesteia, contrar celor susținute de reclamante, nu este necesar ca toți utilizatorii să poată cumpăra fără distincție toate clasele de PVA și să existe, prin urmare, o interschimbabilitate totală între aceste clase.
- 268 În consecință, este necesar să se constate că, în speță, prima condiție nu este îndeplinită.
- 269 Prin urmare, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la a doua condiție, se poate considera deja că Comisia nu era obligată să efectueze o analiză a subcotării prețurilor complementară celei întemeiate pe metoda NCP.
- 270 În orice caz, în ceea ce privește a doua condiție, este necesar să se arate cele ce urmează.
- 271 Dosarul prezentei cauze conține trei tabele, care figurau în dosarul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat, referitoare, fiecare, la câte unul dintre cei trei principali producători-exportatori chinezi care au cooperat, printre care și reclamantele. Aceste tabele afișează cantitățile de PVA pe NCP importate în Uniune. În schimb, din motive de confidențialitate, aceste tabele nu arată care este, raportat la NCP, amploarea vânzărilor efectuate de Kuraray. Studiul cifrelor cuprinse în aceste tabele permite să se stabilească faptul că importurile, privite în ansamblu, acoperă opt NCP diferite, în versiunile lor revizuite, necontestate de reclamante, și că cantitățile referitoare la două dintre aceste NCP echivalează, pentru fiecare dintre acestea, cu aproximativ 29 % din totalul importurilor acestor producători-exportatori, în timp ce cantitățile referitoare la celelalte șase NCP ating procente cuprinse între 3,24 % și 9,54 %.
- 272 În consecință, nu se poate considera că importurile prezintă o concentrare puternică, astfel încât, chiar fără a dispune de datele referitoare la vânzările Kuraray, trebuie să se constate că a doua condiție nu este îndeplinită.
- 273 Din moment ce condițiile prevăzute de jurisprudența amintită la punctul 258 nu sunt îndeplinite, trebuie să se concluzioneze că Comisia nu era obligată să efectueze o analiză a subcotării prețurilor complementară celei întemeiate pe metoda NCP.

274 Având în vedere considerațiile care precedă, se impune respingerea primului aspect al celui de al patrulea motiv.

– *Cu privire la al doilea aspect*

275 Reclamantele susțin că Comisia nu a stabilit în mod corect subcotarea prețurilor, dat fiind că ar fi operat o ajustare de 10 % pentru a ține seama de calitatea mai redusă a PVA importați din China în termeni de conținut de cenușă în raport cu cei produși în Uniune, ci ar fi refuzat să efectueze alte ajustări care să reflecte celelalte diferențe calitative dintre acești PVA.

276 Comisia, susținută de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.

277 Trebuie amintit că considerentele relevante ale regulamentului atacat au următorul cuprins:

„(423) Subcotarea prețurilor importurilor a fost stabilită pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori cooperanți din țara în cauză și a datelor privind vânzările pe piața internă furnizate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă [...]

(424) Compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, având în vedere tranzacții la același nivel de comercializare și după deducerea reducerilor amânate. Atunci când a fost necesar, prețul de import al produsului în cauză importat din [China] a fost ajustat în mod corespunzător în raport cu tipul de produs comparabil vândut de industria din Uniune.

(425) În ceea ce privește diferențele de anumite caracteristici între produsul în cauză și produsul similar [...], tipurile de produs importate din [China] se află în concurență cu tipurile de produs fabricate și vândute de industria din Uniune. Cu toate acestea, întrucât conținutul de cenușă din PVA fabricați și vânduți de producătorii-exportatori cooperanți a fost în general mai mare decât conținutul de cenușă din PVA fabricați și vânduți de industria din Uniune, Comisia a considerat că este justificată o ajustare pentru a asigura o comparație echitabilă între tipurile de produse din China și din UE pe baza NCP-urilor. Comisia a stabilit ajustarea pe baza diferenței constatate în ceea ce privește importurile de PVA cu conținut mare și mic de cenușă din țări terțe pe baza informațiilor furnizate de utilizatori. Diferența de preț a fost stabilită la 10 %.

(426) Pe această bază, s-a adăugat o ajustare de 10 % la prețul CIF al PVA cu conținut mare de cenușă vânduți de producătorii-exportatori cooperanți.

[...]

(429) În plus, întrucât conținutul de metanol și ambalajul au un efect neglijabil asupra prețurilor [...], Comisia a concluzionat că, în scopul determinării subcotării, ignorarea acestor caracteristici a fost adecvată.”

278 În fața Tribunalului, Comisia a precizat că, astfel cum rezultă dintr-un chestionar pe care îl trimisese producătorilor-exportatori chinezi, NCP fuseseră stabilite pe baza a cinci caracteristici ale PVA, și anume viscozitatea lor, gradul lor de hidroliză, conținutul de cenușă, conținutul de metanol și ambalajul lor.

- 279 Rezultă că Comisia a considerat că era necesar să efectueze o ajustare în sensul creșterii cu 10 % a prețurilor anumitor tipuri de produs importate din China, care corespundeau, în termeni de viscozitate și de grad de hidroliză, unor tipuri de produs vândute de industria din Uniune, din cauza diferențelor privind conținutul de cenușă, care era mai ridicat în cazul primelor decât în cazul celorlalte. În schimb, aceasta a exclus posibilitatea ca diferențele în ceea ce privește conținutul de metanol și de ambalaj să justifice efectuarea altor ajustări.
- 280 Reclamantele nu contestă temeinicia ajustării cu 10 % efectuate de Comisie din cauza diferențelor referitoare la conținutul de cenușă, dar susțin că erau necesare alte ajustări.
- 281 Cu toate acestea, ele nu au furnizat elemente de probă susceptibile să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că diferențele, în ceea ce privește conținutul de metanol și de ambalaj, dintre tipuri de produse comparabile în ceea ce privește viscozitatea și gradul lor de hidroliză nu afectau în mod semnificativ prețurile acestora.
- 282 Prin urmare, se impune respingerea celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv.

– *Cu privire la al treilea aspect*

- 283 Reclamantele susțin că atât din considerentele (432) și (433) ale regulamentului atacat, cât și din informațiile pe care le-au putut obține din partea Comisiei și din cele pe care le-au furnizat alți producători-exportatori rezultă că Comisia, în analiza subcotării prețurilor, a comparat 100 % din importurile de PVA din China cu 82 % din vânzările de PVA din industria Uniunii. Astfel, Comisia ar fi constatat că exista o suprapunere de 82 % între NCP vândute de industria Uniunii și cele vândute de producătorii-exportatori chinezi. Ea ar fi exclus astfel din analiza sa 18 % din vânzările efectuate de industria din Uniune. Procedând astfel, Comisia ar fi încălcat obligația, care ar rezulta din articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, de a stabili subcotarea prețurilor pentru produsul în cauză în ansamblul său.
- 284 Reclamantele contestă că regulamentul atacat poate fi interpretat în sensul că Comisia ar fi comparat 100 % din vânzările efectuate de industria Uniunii cu 82 % din vânzările efectuate de producătorii-exportatori chinezi și se bazează în acest scop pe calculele subcotării prețurilor referitoare la ele însele, precum și la ceilalți producători-exportatori, care permit să se concluzioneze că 100 % din importuri au fost comparate cu 82 % din vânzările industriei din Uniune. În orice caz, în opinia acestora, chiar dacă această interpretare ar fi admisă, Comisia a încălcat totuși articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, dat fiind că era obligată să ia în considerare 100 % din importuri.
- 285 Comisia, susținută de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.
- 286 Trebuie amintit că considerentele (432) și (433) ale regulamentului atacat au următorul cuprins:
- „(432) Wacker și producătorii-exportatori chinezi au pretins că 18 % din exporturile din [China] nu au fost vândute de industria din Uniune, deoarece pentru această cantitate nu s-au constatat NCP-uri comparabile. Părțile au făcut referire la [Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691)], în sprijinul pretenției lor potrivit căreia analiza Comisiei privind prejudiciul s-a bazat doar pe un volum limitat de vânzări ale industriei din Uniune pentru un produs similar, și nu pe întregul volum.

(433) În primul rând, Comisia a observat că această hotărâre face obiectul unui recurs la Curtea de Justiție și, prin urmare, nu poate fi luată în considerare ca fiind definitivă. În al doilea rând, regulamentul de bază nu impune Comisiei să efectueze analiza prețurilor separat pentru fiecare tip de produs. Mai degrabă, cerința legală este o determinare la nivelul produsului similar. Deși NCP-urile sunt utilizate ca punct de plecare pentru o astfel de evaluare, aceasta nu înseamnă că diverse NCP-uri nu se află în concurență. Astfel, faptul că anumite NCP-uri ale industriei din Uniune nu au fost comparate cu importurile nu înseamnă că ele nu suferă presiuni din partea prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping. Într-adevăr, stabilirea subcotării prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative prin calcularea mai întâi a marjelor la nivelul NCP reprezintă doar o etapă intermediară și pregătitoare a respectivei comparații necesare a prețurilor. Acea etapă nu este obligatorie din punct de vedere legal, ci constituie practica standard a Comisiei. În al treilea rând, în cazurile în care se recurge la eșantionare, nu este surprinzător faptul că nu există o corelare perfectă între importurile producătorilor-exportatori incluși în eșantion și vânzările industriei din Uniune incluse în eșantion. Aceasta nu înseamnă neapărat că nu există importuri de anumite tipuri, ci că aceste tipuri nu au fost exportate în Uniune de către producătorii-exportatori incluși în eșantion în cursul perioadei de anchetă. În cele din urmă, Comisia a concluzionat că toate clasele de PVA sunt în concurență una cu cealaltă, cel puțin într-o anumită măsură. Prin urmare, procentul de 18 % din exporturile producătorilor-exportatori incluși în eșantion nevândute de industria din Uniune nu constituie o clasă separată a produsului în cauză, ci concurează pe deplin cu clasele rămase pentru care s-a constatat o concordanță. În plus, NCP nevândute de industria din Uniune erau tipuri de produse adecvate pentru aplicarea în sectoarele adezivilor, polimerizării și hârtiei și, prin urmare, erau echivalente și în concurență directă cu alte tipuri de produse fabricate și vândute de industria din Uniune pentru a fi utilizate în aceleași aplicații, chiar dacă nu erau utilizate la cuantificarea subcotării prețurilor.”

- 287 Trebuie arătat că, în considerentele (432) și (433) ale regulamentului atacat, Comisia a rezumat un argument pe care reclamantele l-au dedus din Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), înainte de a-l înlătura.
- 288 Trebuie amintit că, la punctele 68-75 din Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), Tribunalul a statuat în esență că Comisia, în măsura în care nu a luat în considerare în cadrul analizei subcotării prețurilor un anumit volum de produs avut în vedere fabricat de producătorii din Uniune incluși în eșantion, și anume 17 dintre cele 66 tipuri de produse identificate, reprezentând 8 % din volumul vânzărilor producătorilor menționați, neexportate de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion, nu a ținut seama de ansamblul datelor relevante din speță, cu încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 22).
- 289 Pentru a respinge argumentul reclamantelor întemeiat pe Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), mai întâi, în prima teză a considerentului (433) al regulamentului atacat, Comisia a subliniat că această hotărâre făcea obiectul unui recurs.
- 290 Apoi, în cuprinsul tezelor a doua-a noua ale considerentului (433) al regulamentului atacat, Comisia a susținut temeinicia modului în care a procedat în regulamentul atacat în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), formulând totodată considerații generale privind analiza

subcotării prețurilor prin metoda NCP. În acest context, ea a arătat că „anumite NCP-uri ale industriei Uniunii nu [fuseseră] comparate cu importurile”. Astfel, această parte a frazei nu poate fi interpretată în sensul că Comisia ar fi admis că, în speță, nu a ținut seama de anumite NCP-uri produse de industria Uniunii.

- 291 În sfârșit, în cuprinsul tezelor a zecea-a douăsprezecea din considerentul (433) al regulamentului atacat, Comisia a examinat împrejurările prezentei spețe. Din aceste teze rezultă că, pe de o parte, pentru 18 % din PVA exportați în Uniune de producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion, nu s-a putut găsi niciun tip de produs corespunzător vândut de industria din Uniune și, pe de altă parte, din cauza faptului că toți PVA concureau între ei într-o anumită măsură, PVA vânduți de industria Uniunii se aflau, de asemenea, în concurență cu acești 18 % de PVA importați din China.
- 292 Rezultă, pe de o parte, că Comisia a asociat cu fiecare tip de produs vândut de industria Uniunii un tip de produs importat și, pe de altă parte, că, în ceea ce privește tipurile de produse importate care nu corespundeau tipurilor de produse vândute de această industrie, ea a considerat că exista totuși o relație de concurență. Procedând astfel, Comisia a efectuat analiza pe care o impune articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, care constă în examinarea efectului asupra prețurilor industriei Uniunii al „importurilor care fac obiectul unui dumping” (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 161) și a analizat subcotarea prețurilor pentru produsul în cauză în ansamblul său.
- 293 Contrar celor pretinse de reclamante, această interpretare a considerentului (433) al regulamentului atacat este compatibilă cu explicațiile pe care Comisia le-a furnizat în cursul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat, potrivit cărora „procentul de corespondență dintre industria Uniunii și societățile exportatoare din China este de 82 %”. Astfel, deși din aceste explicații rezultă că nu s-a putut găsi o corespondență totală, formularea utilizată de Comisie nu precizează dacă industria din Uniune sau producătorii-exportatori chinezi vindeau mai multe tipuri de produs.
- 294 De asemenea, această interpretare a considerentului (433) al regulamentului atacat nu este repusă în discuție de tabelele prezentate de reclamante în anexa la replică. Astfel, în aceste tabele figurează, pentru fiecare dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion, printre care și reclamantele, NCP pentru care există o corespondență între tipurile de produse importate și cele vândute de industria Uniunii. Deși, din motive de confidențialitate, aceste tabele nu afișează cantitățile vândute de industria Uniunii, pe NCP, aceasta nu permite să se considere că doar 82 % din vânzările acestei industrii au fost luate în considerare, așa cum susțin reclamantele.
- 295 Prin urmare, este necesar să se constate că argumentul reclamantelor potrivit căruia Comisia a analizat subcotarea prețurilor fără a ține seama de ansamblul vânzărilor de PVA efectuate de industria din Uniune este neîntemeiat în fapt.
- 296 În orice caz, presupunând că Comisia a exclus anumite tipuri de produse vândute de industria Uniunii din analiza subcotării prețurilor, trebuie amintit că Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, EU:T:2019:691), a fost anulată de Curte. Aceasta a concluzionat că Tribunalul a viciat hotărârea respectivă printr-o eroare de drept atunci când a statuat că, în cadrul analizei efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei Uniunii, prevăzută la articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază și în special în cadrul analizei subcotării prețurilor, Comisia era obligată, în orice împrejurări, să ia în considerare toate produsele vândute de această industrie, inclusiv tipurile

produsului în cauză neexportate de producătorii-exportatori incluși în eșantion (Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, punctul 159).

- 297 Astfel cum subliniază reclamantele, din cuprinsul punctelor 138-140 din Hotărârea din 20 ianuarie 2022, Comisia/Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2022:38), rezultă că, pentru ca această obligație să revină Comisiei, prima și a doua condiție (a se vedea punctul 258 de mai sus) trebuie să fie satisfăcute. Or, contrar celor pretinse de reclamante, această situație nu se regăsește în speță (a se vedea punctele 265-272 de mai sus).
- 298 În consecință, și al treilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.
- 299 Întrucât toate aspectele celui de al patrulea motiv referitoare la încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază au fost respinse, reclamantele nu pot susține în mod întemeiat nici că, din cauza acestor încălcări, Comisia a încălcat și articolul 3 alineatul (6) din acest regulament (a se vedea punctul 222 de mai sus).
- 300 Având în vedere tot ceea ce precedă este necesară astfel respingerea celui de al patrulea motiv în totalitate.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare

- 301 Reclamantele susțin că Comisia le-a încălcat dreptul la apărare prin faptul că, în pofida cererilor lor, nu le-a furnizat informații cu privire la cantitățile vândute, la prețurile de vânzare ale industriei Uniunii cu NCP și la marjele de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative pentru fiecare NCP (denumite în continuare „elementele în litigiu”). Reclamantele reproșează Comisiei că nu le-a comunicat cel puțin intervale de valori referitoare la aceste elemente. În opinia acestora, deși articolul 19 din regulamentul de bază prevede tratamentul confidențial al anumitor informații, aplicarea sa nu poate conduce la lipsirea dreptului la apărare de conținutul său esențial. Acestea amintesc că articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază impune părților interesate care invocă confidențialitatea informațiilor furnizate să prezinte un rezumat neconfidențial al acestora sau, cel puțin, să prezinte motivele pentru care un astfel de rezumat nu poate fi redactat. Pe de altă parte, potrivit reclamantelor, nu prezintă importanță faptul că datele pretins confidențiale privesc un singur producător din Uniune.
- 302 Reclamantele precizează că, pentru ca prezentul motiv să fie întemeiat, nu sunt obligate să demonstreze că rezultatul anchetei ar fi fost diferit, ci numai că o asemenea ipoteză nu este complet exclusă. Or, întrucât nu dispuneau de elementele în litigiu, ele nu ar fi putut stabili dacă nicio subcotare a prețurilor sau a prețurilor indicative nu fusese constatată pentru anumite NCP-uri, nici care erau NCP-urile cu care industria Uniunii realizase cea mai mare parte a vânzărilor sale. Aceste elemente ar fi, așadar, esențiale pentru a putea controla exactitatea atât a stabilirii subcotării, a cărei analiză ar putea necesita examinarea cotelor de piață ale diferitor NCP, cât și a existenței unui prejudiciu pe care importurile l-ar fi cauzat acestei industrii.
- 303 Comisia, susținută de Kuraray și de Sekisui, contestă argumentele reclamantelor.
- 304 Trebuie amintiți termenii dispozițiilor pertinente pentru examinarea prezentului motiv.

305 Potrivit articolului 19 din regulamentul de bază, se prevăd următoarele:

„(1) Orice informație de natură confidențială (de exemplu pentru că divulgarea acesteia ar avantaja în mod semnificativ un concurent sau ar avea un efect nefavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o) sau care este furnizată cu titlu confidențial de către părțile unei examinări este, în cazul în care se oferă motive întemeiate, tratată ca atare de către autorități.

(2) Părțile interesate care furnizează informații confidențiale sunt obligate să prezinte rezumate neconfidențiale. Aceste rezumate trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite înțelegerea de manieră rezonabilă a conținutului informațiilor comunicate cu titlu confidențial. În cazuri excepționale, părțile respective pot indica faptul că aceste informații nu pot fi rezumate. În aceste cazuri, trebuie indicate motivele pentru care nu poate fi prezentat un rezumat.

[...]

(4) Prezentul articol nu se opune divulgării de către autoritățile Uniunii a informațiilor generale, mai ales a motivelor pe care se bazează deciziile luate în temeiul prezentului regulament, nici divulgării elementelor de probă pe care se bazează autoritățile Uniunii, în măsura necesară pentru justificarea acestor motive în cadrul procedurilor judiciare. O astfel de divulgare trebuie să țină seama de interesul legitim al părților interesate pentru ca secretele lor comerciale să nu fie divulgate.

(5) Comisia și statele membre, precum și agenții lor nu divulgă informații primite în temeiul prezentului regulament pentru care persoana care le-a furnizat a cerut aplicarea tratamentului de confidențialitate, fără primirea autorizației exprese din partea acesteia.

[...]”

306 Potrivit articolului 20 din regulamentul de bază, se prevăd următoarele:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii [...]

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot solicita o informare finală cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande impunerea de măsuri definitive sau încheierea unei examinări sau a unei proceduri fără impunerea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerentele diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.

[...]”

307 Potrivit articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază, se prevăd următoarele:

„(7) Reclamanții, importatorii și exportatorii pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în anchetă.

[...]"

- 308 Prin aceste dispoziții, regulamentul de bază urmărește două obiective, și anume, pe de o parte, să se permită părților interesate să își apere în mod util interesele și, pe de altă parte, să păstreze confidențialitatea informațiilor colectate în cursul anchetei (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 96; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 142 și jurisprudența citată).
- 309 În ceea ce privește primul obiectiv menționat la punctul 308 de mai sus, trebuie amintit că respectarea dreptului la apărare în orice procedură inițiată împotriva unei persoane și susceptibilă de a conduce la un act cauzator de prejudiciu constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii care trebuie să fie garantat chiar în lipsa oricărei reglementări privind procedura. Acest principiu are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 139 și jurisprudența citată).
- 310 În temeiul acestui principiu, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și a pertinentei faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale privind existența unei practici de dumping și a prejudiciului care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 140 și jurisprudența citată).
- 311 În ceea ce privește al doilea obiectiv menționat la punctul 308 de mai sus, trebuie amintit că protecția secretului comercial constituie un principiu general al dreptului Uniunii. Menținerea unei concurențe nenedaturate constituie un interes public important a cărui protecție poate justifica refuzul de a divulga informații care constituie secret comercial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 165 și jurisprudența citată).
- 312 Pentru a concilia cele două obiective în discuție, în îndeplinirea obligației lor de informare, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu toată diligența necesară încercând să acorde întreprinderilor în cauză, în măsura în care confidențialitatea afacerilor rămâne asigurată, informații utile pentru apărarea intereselor lor și alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei astfel de comunicări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 141).
- 313 Necesitatea de a concilia aceste obiective rezultă de asemenea din faptul că, potrivit jurisprudenței, articolul 19 din regulamentul de bază urmărește să protejeze nu numai secretele comerciale, ci și dreptul la apărare al celorlalte părți la procedura antidumping (a se vedea Hotărârea din 15 octombrie 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, T-307/18, nepublicată, EU:T:2020:487, punctul 82 și jurisprudența citată).
- 314 Protecția informațiilor care intră sub incidența secretului comercial nu impune excluderea, în principiu, a oricărei divulgări a informațiilor utilizate în cursul unei anchete antidumping către părțile interesate, indiferent de circumstanțe. În special, este necesar să se aprecieze situația specială a părții interesate în raport cu aceste informații și în special poziția pe care această parte interesată o ocupă pe piața relevantă în raport cu cea a persoanei care a furnizat aceste informații

(Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 199; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 159).

- 315 Jurisprudența precizează că obligația de a respecta informațiile confidențiale nu poate goli dreptul la apărare de substanța acestora (a se vedea Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul, T-442/12, EU:T:2017:372, punctul 142 și jurisprudența citată).
- 316 În speță, astfel cum rezultă din considerentul (435) al regulamentului atacat și dintr-o scrisoare pe care reclamantele au adresat-o Comisiei la 8 iulie 2020, acestea din urmă, după ce au primit informarea finală, au solicitat accesul la elementele în litigiu.
- 317 Prin e-mailul din 13 iulie 2020, Kuraray a informat Comisia cu privire la opoziția sa față de comunicarea către reclamante a elementelor în litigiu, inclusiv sub forma unor intervale de valori care ar înlocui datele exacte. Astfel cum a precizat Comisia în ședință, acest e-mail constituia răspunsul Kuraray la un e-mail pe care Comisia i l-a trimis după ce a primit scrisoarea reclamantelor din 8 iulie 2020, menționată la punctul 316 de mai sus. Kuraray a susținut că elementele în litigiu erau confidențiale prin natura lor în sensul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază și a precizat că, întrucât era singurul producător din Uniune inclus în eșantionul reținut de Comisie care vindea produsul în cauză unor terți, divulgarea unor elemente suplimentare privind calculele subcotării prețurilor și a prețurilor indicative ar fi în beneficiul concurenților săi și ar avea un efect foarte negativ asupra acesteia. Această divulgare, care ar evidenția informații referitoare la cantitățile de PVA vânduți în perioada de anchetă, precum și prețurile medii pentru fiecare NCP, ar cauza un prejudiciu ireparabil operațiunilor sale comerciale în Uniune.
- 318 Pe de altă parte, Kuraray a susținut că informațiile privind subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative deja comunicate reclamantelor le permiteau acestora să înțeleagă prejudiciul pe care importurile îl cauzau industriei din Uniune și să își exercite dreptul la apărare. Aceasta a subliniat că fiecărui producător-exportator i s-ar aplica o taxă antidumping de același nivel pentru toate exporturile sale în Uniune ale produsului în cauză, fără distincție în funcție de NCP.
- 319 Prin e-mailul din 14 iulie 2020, Comisia a informat reclamantele că, după ce a evaluat cererea lor de acces la elementele în litigiu, a decis să o respingă, aceste elemente fiind confidențiale potrivit articolului 19 din regulamentul de bază. Motivele reținute de Comisie pentru a-și justifica decizia coincid cu cele invocate de Kuraray, reuate la punctul 318 de mai sus.
- 320 În considerentul (436) al regulamentului atacat, Comisia a arătat că, în conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază, nu a putut dezvălui elementele în litigiu, din moment ce divulgarea unui astfel de nivel de detaliere ar permite, fie direct, fie prin adăugarea de informații privind piețele, calcularea datelor confidențiale privind vânzările și producția anumitor producători din Uniune.
- 321 Este necesar să se constate că, având în vedere articolul 19 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, ca urmare a opoziției formulate de Kuraray, Comisia nu era autorizată să comunice reclamantelor elementele în litigiu (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 178, și Hotărârea din 19 mai 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia, T-254/18, atacată cu recurs, EU:T:2021:278, punctul 477).

- 322 Cu toate acestea, în cazul în care informațiile nu pot fi comunicate din cauza caracterului lor confidențial, articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază obligă părțile de la care provin aceste informații să furnizeze un rezumat neconfidențial ori de câte ori este posibil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 2021, *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și alții/Comisia*, T-254/18, atacată cu recurs, EU:T:2021:278, punctul 483).
- 323 Prin urmare, trebuie să se verifice dacă, prin neadoptarea măsurilor care să permită reclamantelor să li se comunice elementele în litigiu sub formă de rezumate neconfidențiale, în sensul articolului 19 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia le-a încălcat dreptul la apărare.
- 324 În acest scop, trebuie să se facă trimitere, în conformitate cu principiile amintite la punctele 20-22 de mai sus, la deciziile OSL referitoare la articolele 6.5 și 6.5.1 din Acordul antidumping, care corespund în esență articolului 19 alineatele (1), (2) și (5) prima teză din regulamentul de bază (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 30 iunie 2016, *Jinan Meide Casting/Consiliul*, T-424/13, EU:T:2016:378, punctele 103, 188 și 190).
- 325 Potrivit raportului Organului de apel privind diferendul „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China”, adoptat de OSL la 28 iulie 2011 (WT/DS 397/AB/R, punctele 542-544), în ceea ce privește informațiile tratate ca fiind confidențiale în temeiul articolului 6.5 din Acordul antidumping, articolul 6.5.1 din acesta din urmă obligă autoritatea competentă să solicite furnizarea unui rezumat neconfidențial al informațiilor. Caracterul suficient al rezumatului furnizat va depinde de informațiile confidențiale în cauză, însă rezumatul va trebui să permită să se înțeleagă în mod rezonabil conținutul informațiilor necomunicate pentru a se oferi celorlalte părți la anchetă posibilitatea de a răspunde și de a-și apăra interesele. Articolul 6.5.1 din Acordul antidumping are în vedere posibilitatea ca, în circumstanțe excepționale, informațiile confidențiale să nu poată fi rezumate. În aceste împrejurări excepționale, o parte va putea indica faptul că nu poate furniza un rezumat neconfidențial al informațiilor prezentate cu titlu confidențial, dar va fi totuși obligată să prezinte motivele pentru care nu poate fi furnizat un rezumat. La rândul său, autoritatea competentă trebuie să examineze cu minuțiozitate această expunere pentru a decide dacă stabilește existența unor împrejurări excepționale și dacă motivele furnizate explică în mod adecvat motivul pentru care, în aceste împrejurări, nu poate fi furnizat niciun rezumat care să permită înțelegerea rezonabilă a substanței informațiilor. Un rezumat al informațiilor confidențiale nu va putea fi furnizat în cazurile în care nu va putea fi elaborată nicio altă metodă de prezentare a informațiilor care nu ar divulga informațiile sensibile sau care nu ar asigura un nivel de detaliere suficient pentru a permite să se înțeleagă în mod rezonabil substanța informațiilor comunicate cu titlu confidențial.
- 326 În speță, este necesar să se considere, pe de o parte, că Kuraray, atunci când s-a opus divulgării elementelor în litigiu inclusiv sub forma unor intervale de valori, a refuzat să se supună obligației de a furniza rezumate neconfidențiale ale acestor elemente și că a invocat în acest scop existența împrejurării excepționale reprezentate de faptul că era singurul producător din Uniune ale cărui vânzări fuseseră luate în considerare de Comisie în analiza subcotării prețurilor și a prețurilor indicative. Pe de altă parte, Comisia a examinat argumentele Kuraray și a decis că poziția acesteia din urmă era întemeiată, având în vedere și faptul, arătat în esență în considerentul (436) al regulamentului atacat, că producătorii-exportatori chinezi ar fi putut citi elementele solicitate în lumina informațiilor privind piețele de care dispuneau deja.

- 327 În consecință, este necesar să se constate că Comisia a urmat în mod corect etapele prevăzute de dispozițiile relevante pentru a efectua evaluarea comparativă a celor două obiective menționate la punctul 308 de mai sus.
- 328 În ceea ce privește temeinicia aprecierii efectuate de Comisie, trebuie arătat că, având în vedere sensibilitatea elementelor în litigiu și împrejurările excepționale ale speței, această instituție nu a săvârșit nicio eroare refuzând divulgarea acestora.
- 329 Lipsa unei erori săvârșite de Comisie este confirmată de faptul că reclamantele, atunci când au primit e-mailul Comisiei de respingere a cererii lor de acces la elementele în litigiu (a se vedea punctul 319 de mai sus), nu au sesizat consilierul-auditor cu privire la această chestiune, deși ar fi putut să o facă, în temeiul articolului 15 din Decizia (UE) 2019/339 a președintelui Comisiei Europene din 21 februarie 2019 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în cadrul anumitor proceduri comerciale (JO 2019, L 60, p. 20).
- 330 Este necesar să se considere că, întrucât au renunțat să sesizeze consilierul-auditor, reclamantele au achiesat la evaluarea comparativă a obiectivelor în cauză efectuată de Comisie.
- 331 În orice caz, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, deși nu i se poate impune reclamantului să demonstreze că decizia Comisiei ar fi fost diferită în lipsa neregularității procedurale în cauză, ci numai că o astfel de ipoteză nu este complet exclusă, din moment ce această parte și-ar fi putut asigura mai temeinic apărarea în lipsa acestei neregularități, nu este mai puțin adevărat că existența unei neregularități în legătură cu dreptul la apărare nu poate conduce la anularea actului în cauză decât în măsura în care există posibilitatea ca, din cauza acestei neregularități, procedura administrativă să fi putut produce un rezultat diferit, aducând astfel atingere în mod concret dreptului la apărare (a se vedea Hotărârea din 5 mai 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Comisia, C-718/20 P, EU:C:2022:362, punctul 49 și jurisprudența citată).
- 332 Cu privire la acest aspect, reclamantele susțin, *primo*, că, dacă ar fi primit elementele în litigiu, nu ar fi avut loc confuzia ce s-a creat cu privire la procente de produse importate și vândute de industria din Uniune care au fost examinate cu ocazia analizei subcotării prețurilor (a se vedea al treilea aspect al celui de al patrulea motiv). Cu toate acestea, trebuie să se constate că această confuzie nu are incidență asupra existenței posibilității ca procedura desfășurată de Comisie să conducă la un rezultat diferit. În orice caz, reclamantele, dacă ar afla că explicațiile furnizate de Comisie (a se vedea punctul 293 de mai sus) erau ambigue, ar fi putut să îi solicite mai multe precizări.
- 333 *Secundo*, reclamantele susțin că, în anumite împrejurări, pentru a garanta că examinarea existenței unei subcotări a prețurilor semnificative la nivelul produsului similar este obiectivă, poate fi adecvat să se examineze cotele de piață ale diferitelor tipuri de produs în cauză. Pentru ca o parte interesată să poată susține în mod util că aceste împrejurări prevalează, ar fi necesar ca aceasta să dispună de informații cu privire la aceste cote de piață.
- 334 Din moment ce, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 256-258, în anumite împrejurări, este posibil ca analiza subcotării prețurilor să trebuiască să fie efectuată pe segment de piață, *a priori* nu este cu totul exclus ca reclamantele, dacă ar fi dispus de rezumate neconfidențiale privind elementele în litigiu, să fi putut invoca argumente susceptibile să demonstreze că împrejurările speței impuneau ca o asemenea analiză să fie realizată.

- 335 Cu toate acestea, astfel cum rezultă din examinarea celui de al patrulea motiv, în special a punctelor 265-272 de mai sus, prezenta cauză nu prezintă nicio împrejurare care să oblige Comisia să efectueze o analiză a subcotării prețurilor pe segment de piață. Prin urmare, trebuie exclus faptul că, dacă reclamantele ar fi dispus de rezumatele sus-menționate, procedura ar fi putut conduce la un rezultat diferit.
- 336 Având în vedere considerațiile care precedă, se impune respingerea celui de al cincilea motiv.

Concluzii privind soluționarea acțiunii

- 337 Examinarea motivelor și a aspectelor invocate de reclamante a arătat că regulamentul atacat trebuie anulat în ceea ce le privește pe acestea din urmă în măsura în care, pentru a calcula nivelul taxei antidumping aplicate importurilor în Uniune de PVA fabricați și vânduți de reclamante, Comisia a efectuat ajustări în sensul scăderii prețului de export, în temeiul articolului 2 alineatul (10) literele (e), (g), (i) și (k) din regulamentul de bază.
- 338 Acțiunea trebuie respinsă în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 339 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții cu privire la partea esențială a concluziilor sale, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamante, conform concluziilor acestora din urmă.
- 340 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Parlamentul și Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 341 Potrivit articolului 138 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât cei menționați la alineatele (1) și (2) ale acestui articol, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, trebuie să se decidă că Wegochem, Kuraray și Sekisui vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Anulează Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1336 al Comisiei din 25 septembrie 2020 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumiți alcoolii polivinilici originari din Republica Populară Chineză în ceea ce privește Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd, Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. Ltd și Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd în măsura în care, pentru a calcula nivelul taxei antidumping aplicate importurilor în Uniunea Europeană de alcoolii polivinilici fabricați și vânduți de acestea, Comisia Europeană a efectuat ajustări în sensul scăderii prețului de export, în temeiul articolului 2 alineatul (10) literele (e), (g), (i) și (k) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene.**
- 2) Respinge în rest acțiunea.**
- 3) Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., de Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co. și de Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co.**
- 4) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**
- 5) Wegochem Europe BV, Kuraray Europe GmbH și Sekisui Specialty Chemicals Europe SL vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Truchot

Kanninen

Madise

Frendo

Perišin

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 februarie 2024.

Semnături

Cuprins

Situația de fapt	3
Concluziile părților	6
În drept	6
Cu privire la primul motiv, întemeiat pe incompatibilitatea aplicării articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază cu obligațiile care decurg din dreptul OMC	7
Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și pe o eroare vădită de apreciere	11
Cu privire la primul aspect	11
– Norme aplicabile	12
– Cu privire la dovezi	14
– Cu privire la indiciile reunite de Comisie	16
Cu privire la al doilea aspect	21
Cu privire la al treilea aspect	25
– Cu privire la prima critică	25
– Cu privire la a doua critică	28
<i>Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază, precum și a articolului 6.8 din Acordul antidumping și a anexei II . . . . .</i>	29
Cu privire la prima critică	29
Cu privire la a doua critică	31
<i>Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază la stabilirea subcotării prețurilor și pe încălcarea articolului 3 alineatul (6) din același regulament . . . . .</i>	38
Cu privire la caracterul operant al celui de al patrulea motiv	39
Cu privire la temeinicia celui de al patrulea motiv	42
– Cu privire la primul aspect	42
– Cu privire la al doilea aspect	47
– Cu privire la al treilea aspect	48
<i>Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare . . . . .</i>	51
ECLI:EU:T:2024:113	59

<i>Concluzii privind soluționarea acțiunii</i>	57
Cu privire la cheltuielile de judecată	57